

IEEJ GARĀ!

Savādi, es šeit stāvēju un runāju par brāli Dāvidu, manuprāt, vakardien, bet te viņš šodien parādās uz platformas. Nu, tas ir ārkārtīgi jauki.

(Brāli Dāvid, mēs priecājamies, ka tu esi šeit Čikāgā, un ir tik labi, ka jūs, brāļi, šovakar esat šeit aiz manas muguras. Un es zinu, kāds tagad man ir lūgšanu atbalsts...?...vēstījums no Tā Kunga. Lūdziet par mani visu laiku.)

Ir tik jauki atkal būt šeit izbraukumā, šajā auditorijā, tik brīnišķīgi, ka tā ir pilna ar cilvēkiem. Un ar cerību ieraudzīt Svētā Gara darbības, lai šovakar Viņš atkal atnāktu mūsu vidū.

Būdami šeit, mēs, protams, izbaudījām katru šīs kalpošanas brīdi. Šeit ir... Kopš pagājušās svētdienas vakara, tas ir, kopš svētdienas pēcpusdienas... Mēs tik brīnišķīgi, apbrīnojami pavadījām laiku, un Svētais Gars darīja varenas lietas mūsu vidū. Mēs redzējām, kā Viņš dziedina slimos un dara brīnumus, un glābj cilvēkus, un piepilda viņus ar Svēto Garu, vienkārši varenas lietas. Vai tad mēs varētu Viņam prasīt kaut ko vairāk par to? Un to, ko Viņš darīja mūsu acu priekšā?

² Es tik ļoti priecājos, jo zinu, ka mēs dzīvojam pēdējās dienās, un kā Evaņģēlija kalpotājiem mums ir tas gods runāt, es ticu, Dieva izredzētajiem pēdējās dienās. Un cik gan liela ir šī privilēģija mums, kalpotājiem, ka mums ir tas gods atrasties šodien šeit uz zemes un runāt pēdējam draudzes periodam, pēdējai draudzei.

Es patiešām tam ticu no visas sirds, ka mēs šobrīd runājam pēdējam draudzes periodam. Galu galā tas viss izbeigsies Lāodikejas draudzē, un tad mēs...atnāks Jēzus, un viss būs beidzies. Un es priecāšos, kad tas notiks.

Es jūtos tāpat kā Jānis vecumā: "Tiešām, nāc, Kungs Jēzu." Sacīja: "Tiešām." Es teju vai tiešām esmu redzējis pietiekami daudz no tā visa. Es braukāju visapkārt, un izskatās, ka tā vietā, lai kļūtu labāk, nu, pasaule visu laiku kļūst aizvien ļaunāka. Tāpēc es...es domāju tāpat, kā sacīja Jānis: "Tiešām, nāc, Kungs Jēzu." Tad viss beigsies.

³ Un es... Redziet, viņiem joprojām tur stāv tā mazā nodrukātā grāmatiņa par to vīziju. Un katru reizi, kad es par to aizdomājos, mana sirds aizdegas vēltīt vairāk laika sanāksmēm, izdarīt kaut ko nekavējoties, jo nav atlicis vairs daudz laika, līdz mēs, iespējams, vairs nevarēsim izdarīt neko. Tāpēc mēs gribam to izdarīt tagad, kamēr mēs varam to izdarīt. Un lai Tas Kungs šovakar atkal dāvā mums Savas svētības.

Un tā, rīt no rīta ir uzņēmēju brokastis, manuprāt, tieši šajā vietā. Man šķiet, viņi... Tas jau ir izziņots, ka rīt būs uzņēmēju brokastis. Un, manuprāt, uz tām ir aicināti arī visi pārējie cilvēki. Ja jūs atnāksiet, nu, mēs ļoti priecāsimies.

Un no rīta, ja Dievam labpatiks, ir mana kārta runāt, vismaz būt vienam no runātājiem tajās brokastīs. Un es paļaujos, ka Tas Kungs satiksies ar mums visiem, un, ja jūs nekad neesat bijuši kādās šajās brokastīs... Dažiem no jums, uzņēmēji, kas esat no šejienes, no šīs pilsētas, jums pavisam noteikti nāktu par labu atnākt un paklausīties, ko Dievs ir izdarījis citiem uzņēmējiem.

⁴ Lūk, varbūt jūs, cik nu tas attiecas uz jūsu biznesu, esat ļoti veiksmīgs cilvēks. Taču mēs nemēģinām iepazīstināt jūs ar kaut ko tādu, kas padarīs jūs labākus...tas ir, kas padarīs jūsu biznesu labāku. Mēs cenšamies iepazīstināt jūs ar kaut ko, kas padarīs labākus jūs pašus. Tas...tas ir Kristus, redziet, Kristus.

Kā es tovarak sacīju, draudze devās ļoti nepareizā virzienā, kad tā centās pielīdzināties pasaulei ar izglītību, ākstīšanos, izklaidi un pārējām lietām. Mēs...mēs nekad nespēsim viņiem līdzināties. Tumsas bērni ir gudrāki par gaismas bērniem. Viņi...viņi ir gudrāki. Tā teica Jēzus.

Un mēs it nekādi nevarētu viņus izklaidēt, un...un, galu galā, Evaņģēlijs nav žilbinoša gaisma, bet gan blāzma. Saprotat? Tā ir blāzma: liega un patīkama. Un mēs... Mums ir tikai viena lieta, kuras pasaulei nav un kuru viņi nevar iegūt, ja vien nekļūs par vienu no mums; mums ir Jēzus. Tieši tā. Mums ir Jēzus.

⁵ Mēs neesam tik apķērīgi kā viņi. Mēs ne tuvu neesam tik attīstīti zinātnē, mēs par to neko nezinām. Un mēs necenšamies turēties viņiem līdzī, lai mums būtu labāka izglītība vai labākas skolas un tā tālāk. Un saka: "Mūsu baznīcai pieder šī skola," un visu ko tādu. Tajā ziņā ar to viss ir kārtībā, bet mums ir Jēzus. Lūk, ko mēs cenšamies atnest šai pasaulei – Jēzu Kristu.

Un Viņš ir Dieva Dēls. Un Viņš ir mūsu Glābējs. Un mēs zinām Viņu Viņa augšāmcelšanās spēkā. Tas ir kaut kas īsts.

Lūk, daži no mums ir... Es, runājot par sevi, man nav...varbūt es pārāk labi nezinu Viņa Grāmatu, bet es...es ļoti labi pazīstu Viņu. Un tas ir... Viņš... Vienkārši viss, kas man ir jāzina, ir zināt Viņu. Ja tu zini Viņa Grāmatu, tas nedod tev Mūžīgo Dzīvību. Bet zināt Viņu – tā ir Dzīvība. Zināt Viņu, šīs Grāmatas Personu – tā ir Dzīvība.

⁶ Un tā, rītvarak mēs atkal gaidām, ja Dievs dos, novadīt vēl vienu dziedināšanas dievkalpojumu. Un pēc tam rīt...tas ir, svētdien pēcpusdienā, šīs sanāksmes beigsies. Un pēc tam es došos uz ziemeļu Britu Kolumbiju un Dosonkrīku, un Grand Prēriju, un Fortseintdžonu, turp, viscaur tai valsts daļai, droši vien līdz vasaras beigām.

Tāpēc tagad esiet par mums lūgšanā. Un mēs ceram satikt jūs no rīta brokastīs un sekojošajās sanāksmēs.

Lūk, un neaizmirstiet, tie, kuri to nezina: te augšā ir visi šie brāļi. Viņi šeit sēž, jo viņi ir tā paša Evaņģēlija kalpotāji. Uzziniet, kur atrodas viņu draudzes, un piepildiet tās viņiem svētdienas rītos ar lielu centību. Mēs tikai ceram, ka šeit paliks ļoti laba atmoda, vienkārši virzīsies pa visu pilsētu un...līdz atnāks Jēzus.

⁷ Un tā, Jāzeps Bozē no šejienes, viņš stāstīja, ka jau daudzus gadus... Reiz mēs ar viņu sēdējām pie Šordraivas ezera. Un viņš sacīja savā lauzītajā angļu valodā: "Brūden Branham, mēs...man vienmēr sirdī ir bijusi tāda sajūta, ka es gribu redzēt, kā Čikāga tiek satricināta. Es gribu redzēt, kā Čikāga tiek satricināta." Sacīja: "Jau pirms daudziem gadiem es atbraucu šurp no Ņujorkas, lai ieraudzītu Čikāgu satricinātu."

Torīt, tieši pirms pārrunām, es brokastuju kopā ar Jāzepu. Un es viņu vienmēr esmu tik ļoti mīlējis. Un tā, tad es sacīju: "Brāli Jāzep, tava...tava lielā vēlēšanās ir

piepildījusies, tikai es nedomāju, ka tu to saproti." Saprotat?

Kad tu runā par pilsētas vai valsts satricināšanu, tas nenozīmē, ka šeit visur kritīs atombumbas. Tas nozīmē Draudzi. Tieši draudze ir tā, kas tiek satricināta. Vienkārši...ne jau tā garīdzniecības grupa, bet Kristus ķermenis. Lūk, kas tiek sakratīts un nostājas atpakaļ ierindā.

Un viņi...Čikāgas grupa zina, ka tas tā ir. Pēdējos dažos gados viņi ir pamatīgi sakratīti, šajos pēdējos sešos vai septiņos gados. Vareni Dieva vīri brauca uz šo pilsētu un sludināja izredzētajiem, un ir bijušas zīmes un brīnumi, tā visa bija tik daudz, ka pilsētai vairs nevar būt nekāda attaisnojuma. Absolūti nekāda attaisnojuma, atliek vai nu grēku nožēla vai pazušana. Tas arī viss.

⁸ Lūk, jūs, kas uzskaitāt...tas ir, pierakstāt tēmas, kā mēs to saucam. Man šovakar šeit ir pierakstītas dažas Rakstu vietas un...un piezīmes par vienu nelielu tēmu, kuru man vajadzētu pabeigt līdz pulksten vienpadsmitiem, nedaudz vēlāk. Un tā, es... Iepriekšējā vakarā es... Pateicos, tas ir ļoti jauki no jūsu puses.

Katru vakaru Billijs sacīja: "Kad tu dosies uz Čikāgu, man gribētos redzēt, vai tu kaut vienu vakaru spēsi pabeigt deviņos trīsdesmit. Man gribētos paskatīties, vai tev tas izdosies."

"O-o," es sacīju, "pavisam mierīgi. Es zinu, ka katru vakaru es sludināšu divdesmit minūtes."

Katru vakaru viņš iznāk, saka: "Cik ilgi tu šodien aizkavējies?"

Es saku: "Ne vairāk par divām stundām, apmēram tā."

Taču es...es nezinu pārāk daudz, taču man vienkārši patīk runāt to, ko es zinu, tāpēc...līdz tas uzsūcas.

⁹ Reiz viens vecs kalpotājs atnāca uz kādu draudzi. Es zinu, ka šī nav vieta jokiem. Es nesaku to kā joku. Bet tikai, lai uz brītiņu pamainītu mūsu domāšanas veidu. Viņš atnāca uz draudzi, un pirmajā vakarā viņš sludināja par tēmu: "Nožēlojiet grēkus." Otrajā vakarā viņš sludināja: "Nožēlojiet grēkus." Trešajā, ceturtajā, piektajā, sestajā vakarā viņš sludināja: "Nožēlojiet grēkus."

Nu, ar to viss bija kārtībā. Un tā, draudzes vecaji pasauca viņu ārā un sacīja: "Doktor," sacīja, "mēs augsti vērtējam jūsu sprediķi par grēku nožēlu, taču jau sešus vakarus no vietas jūs esat sludinājis vienu un to pašu, šo vēstījumu par grēku nožēlu."

Viņš sacīja: "Hm, jā. Ļoti labi."

Sacīja: "Vai cita vēstījuma jums nav?"

Viņš sacīja: "O-o, ir. Taču lai sākumā viņi visi nožēlo grēkus, un tad es sludināšu par kaut ko citu, skaidrs?" Tāpēc...tā arī ir.

Pēc tam, kad viņi visi nožēlos grēkus, nu, tad viņš sludinās kaut ko citu. Tāpēc tā ir visai laba filosofija. Saprotat? Nožēlojiet grēkus, līdz mēs visi būsim nožēlojuši. Tas nebūtu slikti. Esmu pārliecināts, ka mums te ilgi būtu jāsež.

¹⁰ 2. Ķēniņu grāmatas 3. nodaļā. Un es gribu izlasīt 15. pantu.

"Bet tagad sadabūjiet man kādu spēlētāju!" Kad šis spēlētājs pieskārās stīgām, tad Tā Kunga roka nāca pār viņu.

Un, ja es gribētu paņemt no šejienes kādu tēmu, lai to ilustrētu, es izvēlētos šādu: "Ieej Garā."

Tajā laikā Palestīnā notika ievērojams pārmaiņas. Bija noticis kaut kas varens, bija pārņemts varens, ievērojams pravietis, viņš bija paņemts godībā. Un Draudzei tas bija milzīgs zaudējums, kad tika paņemts prom tāds ievērojams cilvēks.

¹¹ Bet kādu mierinājumu tas droši vien deva tautai (kas toreiz bija Draudze), zināt, ka tas vīrs, kas bija sūtīts pie viņiem kā Dieva pārstāvis, devās mājās pat neredzot nāvi, viņš tika aizrauts un paņemts augšā. Elija bija ļoti brīnišķīgs šīs dienas prototips.

Kad... Varbūt tas nedaudz nesakrīt ar kāda cilvēka, kurš zina Bībeli labāk par mani, iebraukto sliedi. Taču es tomēr ticu, ka pēdējās dienās būs vēstījums, kaut kas līdzīgs Elijam. Un tā Draudze, līdzīgi Elijam, nenomirs, bet būs pārņemta, paņemta augšā. Uguns aiznesīs to godībā, viņu aizraus augšup Vasarsvētku dienas Uguns.

¹² Lai kā arī nebūtu, Dievs Savai Draudzei vienmēr izveido ceļu. Kad Viņš ir beidzis ar vienu cilvēku, Viņam ir cits, kas gaida. Un Dievs paņem prom Savu cilvēku, bet nekad nepaņem prom Savu Garu. Viņam vienmēr ir kāds, kuram Viņš var uzlikt Savu Garu.

Un tas ir neparasti, taču viscaur Bībelē Viņam nekad vienlaicīgi nav darbojušies divi pravieši, galvenie pravieši. Viņam vienmēr ir bijis viens pravietis. Tad, kad Viņš bija visu pabeidzis ar to vienu, tad Viņš paņēma viņu un ielika citu viņa vietā.

¹³ Lūk, kā Viņš to darīja. Viņš vienkārši mainīja vēstnešus, bet tas bija tas pats Gars: Elija un Elīsa. Es vēlētos, kaut man būtu laiks, lai šovakar tajā iedziļinātos, pievērst uzmanību tam, kad Dievs pasauca šo veco, nogurušo pravieti no darba lauka... Viņš bija sludinājis pret Izebeli un viņas pasaulīgo kompāniju un blāvis līdz spēku izsīkumam uz Ahabiem un līderiem, un kalpotāju asociācijām, un uz visu pārējo. Un Dievs grasījās paņemt viņu mājās. Tāpēc Viņš vienkārši atveda viņu pie upes un...

Pirms Viņš to izdarīja, Viņš gribēja svaidīt kādu, kurš paņemtu to pašu vēstījumu. Saprotiet, vēstījumam bija jāpaliek tam pašam. Tāpēc viņš devās turp un uzmeta savu tērpu uz Elīsas. Un Elīsa, kad uz viņa atradās Elijas apmetnis, viņš droši vien to paņēma atpakaļ. Viņš to vienkārši uzmeta viņam, un viņš droši vien to paņēma. Jo tad, kad viņš piecēlās kājās, tas nokrita no viņa pleciem.

¹⁴ Lūk, mēs redzam, ka Elīsa...Elija mēģināja viņu atrunāt, sacīja: "Gaidi šeit, jo Tas Kungs ir aicinājis mani uz kādu citu vietu." Un tad viņš...mēs redzam, ka viņš virzījās trīs stadijās: uz Gilgalu un praviešu skolu, uz Jēriku, bet pēc tam pie upes, un kopā ar viņu šķērsoja Jordānu.

Un, ja mēs pievērsīsim uzmanību (kā jau mēs sludinājām pagājušajā svētdienā par Ābrahāmu un viņa dzimumu pēc viņa), mēs ieraudzījām, ka Viņš deva

Ābrahāmam trīs pārejas vietas: caur taisnošanu, izsaucot viņu 12. nodaļā; 15. nodaļā caur asins upuri notika svēttapšana; un 17. nodaļā atkopa viņa ķermeņa spēkus...Svētais Gars Ābrahāma ķermenī, lai stiprinātu viņu gaidāmajam dēlam.

Kā Viņš darīja ar Draudzi, tāpat Viņš darīja ar Ābrahāma dzimumu: taisnošana caur Luteru, svēttapšana caur Vesliju un kristība ar Svēto Garu caur vasarsvētku draudžu kustību. Pēc tam Dēla izvietošana, dodot dāvanas Draudzē. Pēc tam parādās kā... Viņš bija Dievs miesā, darīja Sevi redzamu, zināja sirds noslēpumus un to, ko telti Viņam aiz muguras darīja Sāra.

¹⁵ Kā šīs pārejas... Un mēs redzam, ka šīs draudzes iet soli soli tāpat kā... Kā pēc tam Viņam vajadzēja izmainīt Sāras un Ābrahāma ķermeņus, pēc tā vēstījuma, lai varētu saņemt apsolīto dēlu. Tieši to pašu Viņš izdarīja arī ar šo Draudzi, izveda cauri tam pašam.

Lūk, nākošā lieta ir piepeša pārvēršanās, vienā acumirkli, un aiziešana... Un mums būs vajadzīgi izmainīti ķermeņi. Lūk, tādā ķermenī Sāra un Ābrahāms nebija spējīgi saņemt apsolīto dēlu. Viņi bija simts gadus veci. Viņam bija jāizmaina viņu ķermeņi. Ne tik daudz kā atkal padarīt viņus jaunus (ko Viņš izdarīja), bet arī viņus izmainīt. Citādi viņi būtu tādi paši, kādi viņi bija sākumā.

Taču Viņš tā izmanīja viņu ķermeņus, ka viņi bija spējīgi saņemt dēlu. Un tā, mēs redzam, ka nākošā lieta, kas tagad ir paredzēta Draudzei, ir izmainīts ķermenis. Ne tas vien, ka mēs vecie atkal būsīm jauni, bet mēs būsīm...kaut arī mēs tur būsīm jauni, pavisam noteikti. Taču mūsu ķermeņiem ir jātiek izmainītiem, lai mēs varētu saņemt Dēlu, jo mēs satiksīm Viņu gaisā. Atnāks Aizraušana, piepeša pārvēršanās, vienā acumirkli.

¹⁶ Un tā, mēs redzam, ka Dievs izveda Elīsu cauri tam pašam procesam, cauri trīs dažādām stadijām. Un pēc tam, kad viņš atstāja to skolu, devās lejup uz Jordānu un pārgāja pāri Jordānai, tad uz viņa bija divkārša Elijas gara deva.

Lūk, Jēzus sacīja: "Tās lietas, kuras Es daru, arī jūs darīsiet. Vēl vairāk par to jūs darīsiet, jo Es eju pie Tēva." Tā ir līdzība par Kristu un Draudzi. Kristus tika paņemts augšā, un tas pats Gars, kas bija uz Kristus, nonāca pār Viņa Draudzi.

Lūk, toreiz Kristus varēja atrasties un kalpot tikai vienā vietā, bet tagad, būdams Savā draudzē, Viņš varēja būt it visur pasaulē, kalpojot it visur pasaulē. Tikai aizdomājieties, šovakar mēs esam šeit Čikāgā kopā ar Kristu, kurš kalpo. Arī tur, Filadelfijā, kalpo Kristus. Āfrikā, Japānā, Āzijā, Eiropā, it visur. Tieši šajā brīdī cilvēki it visur pasaulē tiek dziedināti Dieva spēkā. Tieši šajā minūtē dučiem cilvēku saņem Svēto Garu (saprotat?), it visur pasaulē – divkārša deva, Viņa Gars ir izlējis beidzamajās dienās.

¹⁷ Uzreiz pēc tam, kad tā teoloģijas skola, tur uz kalna aiz Jērikas, atnāca atpakaļ un ieraudzīja, kā Elija...Elīsa pāriet pāri un ieraudzīja, ka viņš izdara tieši to brīnumu, kādu izdarīja Elija, nu, viņi sacīja: "Elīsas...Elijas gars dus uz Elīsas."

Un tad...pēc tam mēs ieraudzījām, ka cilvēki zināja, ka Dieva Gars bija uz tā pravieša. Tāpēc viņi apspriedās ar viņu, vai viņš to labā nevarētu paveikt kādu brīnumu, lai izdarītu kaut ko labu. Viņš sacīja: "Mums šeit ir brīnišķīga pilsēta, tā ir

uz pakalna, ainavas ir brīnišķīgas, lieliska vieta skolai un tā tālāk, kā to izveidoja Elija, taču ūdens šeit ir rūgts." Viņiem bija vajadzīgs jauns avots.

¹⁸ Un, protams, viņi kļuva citādāki. Un viņiem bija vajadzīgs, lai atvērtos jauns avots. Un tāpēc nevar liet jaunu vīnu vecās pudelēs. Tas saplēsīs tās gabalos, jūs zināt. Un, manuprāt, ir pienākusi tā diena, kad mums...mums ir vajadzīga ūdens maiņa. Mums ir vajadzīga sāls krūka, jauna sāls krūka, kurā vēl nekad nekas nav bijis iekšā.

Un tā parasti dara Dievs. Paceļ kādu necilu cilvēku no kaut kurienes, kurš nezina neko, un iemet sāls krūku kādā vecā garīdzniecības ūdenī. Un negaidot tas viss atkal kļūst salds, vēl viena atmoda, pār visiem nonāk Svētais Gars un dodas it visur.

Lūk, kas mums...mums ir vajadzīgs šodien. Lūk, kas mums atkal ir vajadzīgs, vēl viena sāls piedeva, lai padarītu ūdeni saldu. Vai tad jums tā nešķiet? Neaizmirstiet, viņš paņēma pilnīgi jaunu krūku. Tur iekšā vēl nekas nebija bijis, un viņš tur iebēra sāli. Lūk, kad sāls ar kaut ko saskaras, tas dod garšu. Taču no sākuma tam ir jānonāk kontaktā, tam noteikti ar kaut ko ir jāsasaskaras.

¹⁹ Un tā...lūk, arī politiskajā pasaulē tolaik bija notikušas lielas pārmaiņas. Bija nomiris cilvēks, kuru sauca Ahabs. Un viņa vietā bija sācis valdīt viņa dēls Jorāms. Un tā vien šķiet, ka viņš bija tieši tāds pats, ak, kā viņa tēvs Ahabs, dažas lietas viņš bija izlabojis, bet bija ieviesis vēl vairāk sliktā.

Un apmēram tā tas arī ir. Kad mēs izveidojam jaunu sistēmu, nu, mēs aizvācam dažas lietas no vecās sistēmas, bet ieliekam kaut ko varbūt vēl sliktāku. Un vienkārši tā mēs arī turpinām virzīties. Un tieši šādi bija noticis toreiz.

Un tā, pirms dažiem vakariem es runāju par to, kā Jošafāts ieradās satikt Ahabu, un viņi apvienojās. Un viņš nokļuva sliktā sabiedrībā.

²⁰ Lūk, tas ir savādi, ka Jošafāts, joprojām būdams ķēniņš pēc astoņpadsmit gadu valdīšanas, kad Jorāms bija pārņēmis Ahaba vietu, ka Jošafāts atnāca...tas ir, Jorāms aizsūtīja pēc viņa, jo bija iekļūvis nepatikšanās.

Un Jošafāts atkal nonāca sliktā sabiedrībā. Vai tad nav savādi, ka mēs tā rīkojamies? Viņi lec ārā no cepamās pannas taisni ugunī. Var redzēt, ka cilvēki, ja vien... Viņi iznāk no tā ārā un sāk kalpot Dievam, un tad negaidot viņi no jauna ir atgriezušies atpakaļ pasaulē.

Bībele saka: "Kā suns atgriežas pie saviem vēmekļiem un cūka uz dubļiem..." Un tam sunim vajadzētu saprast, ka, ja jau viņam no izvemtā palika tik nelabi, ka viņš to izvēma pirmajā reizē, tad tas pats notiks arī otrajā reizē. Un, ja šīs pasaules grēks reiz tiks cilvēkam saprast, ka viņam nav taisnība, tiks viņam nožēlot, otrajā reizē tas izdarīs to pašu. Tad kāpēc gan vispār neturēties no tā pa gabalu? Ja jau tev no tā palika nelabi un tu no tā tiki vaļā, tad turies no tā pa gabalu. Lai pat tālumā tev tā nav.

²¹ Bet mēs redzam, ka tieši tā tas tomēr notiek, mums tas vienkārši tā ir. Un tā tas ir bijis vienmēr, un, man šķiet, ka mums vienkārši tā būs arī turpmāk.

Taču es iztēlojos, ka...ka Jošafāts nodomāja: "Nu, es došos uz turieni un paskatīšos, varbūt šis jaunais mācītājs Jorāms būs citādāks. Kaut nedaudz, bet viņš

būs citādāks nekā tas vecais mācītājs." Un mēs redzam, ka viņš bija jauns mācītājs kā nākas, taču viņam bija tā pati vecā sistēma. Viņš vienkārši bija tam pievienojis dažas jaunas lietas un bija ieviesis dažas jaunas programmas, kuras vecajā sistēmā, iespējams, nebija.

Un tieši to šodien, manuprāt, lielā mērā esam izdarījuši mēs, draugi. Mums ir... Un mēs, vasarsvētku ļaudis, tieši to ļoti lielā mērā esam izdarījuši mēs. Mēs esam paņēmuši veco sistēmu un cenšamies uzsākt jaunu atmodu, bet ļoti drīz griežamies atpakaļ un darām ar jauno atmodu...vienkārši piemērojam tam veco sistēmu. Un tieši tas to visu sagrauj.

²² Un tā, ne pārāk sen, kad vasarsvētku draudžu vidē sākās atmoda, viņi šeit izveidoja to, ko nosauca: "Pēdējo dienu lietus." Nu, viņi devās uz dažādām vietām un sacīja: "Mēs neesam organizēti." Bet galu galā izrādījās, ka viņi bija vēl ciešāk organizēti nekā visi pārējie.

Saprotiet, atgriezās vecā sistēma ar jaunu mācītāju, un no tā nekas nesanāks. Tas arī viss. Un tas visur izraisa jucekli. Pēc tam tu esi pilnīgi salauzts.

Tāpēc tieši tas bija noticis šeit. Jošafāts devās, lai...lai apskatītu to jauno mācītāju, Jorāmu. Un viņš domāja, ka varbūt apskatīs viņa sistēmu un paskatīsies, kas tur viņam ir. Taču tas bija tikai āķis, lai atkal ievilkto viņu nepatikšanās.

Un pēc tam, ar visu to spožumu un visu to, ko viņš tam piedāvāja, mēs redzam, ka viņš devās...viņi gāja septiņas dienas, neapspriežoties ar To Kungu, nemaz īsti nezinot, vai Dievs bija viņu vidū.

²³ Lūk, kur ir tā problēma. Mēs uzsākam to visu, bet nekad neapstājamies, lai noskaidrotu, vai patiešām Dievs ir mūsu vidū vai nav. Vai varbūt tā ir tikai kaut kāda emocija vai kaut kāds uzbudinājums, vai arī kaut kāda muļķīga sistēma, vai vēl kaut kas. Mums vajadzētu...vajadzētu to visu noskaidrot un paskatīties, vai tas ir no Dieva vai nē.

Manuprāt, tieši tur mēs pieļaujam mūsu kļūdas. Draudze ir ceļā jau septiņas dienas. Un mēs redzam, ka šo septiņu dienu laikā mēs uzskatījām kā pašu par sevi saprotamu, ka Dievs ir līdzās. Lūk, ko mēs esam izdarījuši – vienkārši uzskatījuši to kā pašu par sevi saprotamu. "Ak, nu, mēs pievienosimies draudzei. Tajā ir Dievs. Par to nevar būt nekādu šaubu."

²⁴ Izpētiet un noskaidrojiet, vai tur ir Dievs vai nē. Jēzus sacīja: "Šīs zīmes ies līdzī ticīgiem." Zīmes, brīnumi... Taču, kad mēs redzam, kā mūsu draudzes atdziest, bet šīs lietas nenotiek... Ir jāgaida, kamēr uz pilsētu atbrauks kaut kāds īpašs evaņģēlists vai vēl kāds, tad jāpadauza tamburīns un nedaudz jāuzbudina emocijas. Dieva tajā nav. Nē.

Es jums pateikšu, kas mums šodien ir vajadzīgs: atgriezties pie vecās Bībeles. Atpakaļ pie vecmodīgās vasarsvētku Bībeles mācības. Atpakaļ pie Svētā Gara. Atpakaļ pie Dieva spēka. Atpakaļ pie lūgšanu sanāksmēm visas nakts garumā. Kad cilvēki ir izsalkuši un izslāpuši pēc Dieva. Lūk, kas šodien mums ir vajadzīgs mūsu draudzēs, mūsu...ieviest to mūsu sistēmās.

²⁵ Kad bija pavadījuši ceļā septiņas dienas, tad viņi ieraudzīja... Galu galā tas aizveda viņus uz tuksnesi. Un mēs redzam tieši to pašu. Mums bija septiņi draudzes periodi. Mēs dzīvojam septiņos draudzes periodos. Ko mēs izdarījām, kad atnāca atmoda? Ieviesām sistēmu un kļuvām par grupiņu, kura saka: "Mēs ticam *šādi*. Un ar *to* grupu mums nebūs nekāda sakara."

Bet *tā* grupa izveidoja paši savu grupiņu. Viņi negrib nekā kopēja ar *to* grupu. Un vienkārši sāk ķīdoties un visvisādi satraukties. Un tagad, *tā* visa vidū mēs ieraugām, ka ir pagājušas aptuveni septiņas dienas, bet Dieva mūsu vidū nav. *Tā* tas ir.

²⁶ Lūk, pravietis pateica, ka pienāks tāda diena, kuru nevarēs saukt ne par dienu, ne par nakti. *Tā* būs tāda kā tumša, nomācoša diena. Mums tāda diena ir bijusi. Mums ir bijusi diena pēdējo divu tūkstošu gadu laikā, kad mums ir bijušas sanāksmes, un mēs esam pieņēmuši Jēzu kā Dieva Dēlu un kā mūsu Glābēju. Un mēs esam redzējuši, kā Dievs dara varenas lietas mūsu vidū. Bet tomēr ir pagājis ilgs laiks kopš Vasarsvētku dienas gaismas. Divus tūkstošus gadus mēs esam veidojuši organizācijas, cēlušies lielas skolas, un mums ir bijušas sistēmas. Un tagad, septītajā draudzes periodā mēs redzam...izrādās, ka mums kaut kā trūkst. Kaut kas nav pareizi.

Mēs redzam, ka mēs esam nokļuvuši tuksnesī. Un visi augļi ir izzuvuši. Lūk, ko šodien ir izdarījusi vasarsvētku draudze. *Tā* ir tik cieši organizējusies, ka viens iet pret otru. Tik ļoti, ka mēs redzam, ka visi augļi ir izzuvuši. Mums vairs nav mīlestības, miera, prieka, pacietības, sadraudzības, kam mums vajadzētu būt, kā tas bija viņiem sākumā. Visi augļi ir izzuvuši tuksnešos.

²⁷ Septiņas dienas gāja, neredzot īsto, dzīvo Dievu. Mēs esam novirzījušies visādos "ismos". Dievs iedeva Luteram taisnošanu; tas ar to aizrāvās. Viņš iedeva Veslijam svēttapšanu; arī viņš ar to aizrāvās. Viņš atstāja...vasarsvētku draudzes runā mēlēs, un viņi ar to ir aizrāvušies. Dievs grib sasaukt mūs kopā spēka vienotībā, lai vēlreiz atnestu Draudzē Svētā Gara pilnību, kad darbojas visas garīgās dāvanas katrā vietējā ķermenī.

Jā, septiņas dienas bez Dieva atveda viņus tuksnesī. Tieši tas pats ir tagad. Viņu augļi ir izzuvuši. Es iztēlojos, kā tas...kā viņi virzījās aiz pakalna prom no zaļajām ielejām un pārējā, viņi sāka ievērot, ka lēnām kļūst sausāks un sausāks.

²⁸ Ziniet, visiem gribas paaugstinātus pārdzīvojumus, bet nolaisties ielejā viņiem negribas. Visiem, arī vasarsvētku draudzei. Katru vakaru, ja tu skaļi negavilē, nedanco, nelēkšo, nerunā mēlēs, neskraidi pa zāli vai nedari vēl kaut ko, tad sanāksme īsti nav izdevusies.

Nu, ziniet, nav ne vainas atrasties uz kalna virsotnes, tas ir labi. Taču ļaujiet man pateikt jums: naktī jūsu...jūsu augļi tur nosals. Un, kad atnāks aukstuma periods, jūs pazaudēsiet visus savus augļus. Tieši tas ir noticis šobrīd. Mēs pārāk daudz paļaujamies uz "virsoņu" pārdzīvojumu ar dežošanu un drebēšanu, un lēkāšanu šurpu turpu, ar to aizvietodami lūgšanu sanāksmes visas nakts garumā tur lejā, lēmumu pieņemšanas ielejā. Tur, kur tev ir jānokāpj lejā un jāsatiek Dievs, un patiešām jāizlej visa sava dzīve, līdz kaut kas notiks.

Mēs esam ļāvuši...mēs tur augšā esam izaudzējuši augļus, taču aukstums tos nogalina. Tā tas ir. Katru reizi, kad laiks kļūst nedaudz aukstāks, jums vairs nav uz ko balstīties. Kad emocijas norimst, tad beidzas visas gaviles, visi trokšņi apklust, tad viņi...kur tad jūs esat? Atnāk pārbaudījumi, bet jūs nevarat tos uzvarēt.

²⁹ Lūk, kas mums ir vajadzīgs: mums ir jānokāpj tur lejā, tajā ielejā, un jāķeras klāt smagam un vienmuļam darbam – jārok. Tieši tā. Lūk, kur šovakar vajadzētu atrasties Draudzei.

Nu, es varu iztēloties, kā viņi pamanīja, ka zaļā dzīvība sāk... Jūs teiksiet: "Zaļā?" Jā. Varbūt mēs tiešām esam zaļknābji, taču tik un tā mums ir dzīvība. Tas ir... Jā.

Visi saka: "Nu, tas vasarsvētku sludinātāju bars, daži no viņiem..."

Nesen es biju vienā skolā, un mans dēls stāstīja dažiem studentiem, viņš sacīja: "Nu, pats es esmu no dienvidrietumu Bībeles skolas."

Tie atbildēja: "Ja tu māki lasīt un rakstīt, tad tu esi daudz labāks par to baru." Ak vai! Sacīja: "Nu, tie taču ir vislielākie zaļknābji, kādi vien ir redzēti."

Ak, brāli! Iespējams, mēs esam zaļi, taču mums ir...mēs esam lokani. Viss, kas nav zaļš...nedaudz to pavelc, un tas salūzīs.

³⁰ Lūk, kas šodien notiek ar ļoti daudzu cilvēku pieredzi: pārāk sausa un stīva. Mums ir vajadzīgs kaut kas elastīgs, lai tas varētu...nonāk vējš, tas to appūš un kustina ar brāzmām, stumda šurpu turpu un liek tam augt, tajā ir dzīvība. Labāk es būšu nedaudz zaļš, bet būšu elastīgs Svētajam Garam, lai varu tam padoties, nevis stāvēšu, izdvešot sērīgas skaņas, kad tas mani appūtīs, kā bērū ceremonijā, sakot: "Brīnumu laiks ir beidzies. Tādas Dievišķās dziedināšanas nav." Tā ir bērū ceremonija.

Ak, taču tie jaunie kociņi, tie ir elastīgi un var pakļauties Garam, un Gars sāk viņus virzīt kā brāzmais vējš, piepildot viņus līdz malām ar Dieva labestību. Ak, lūk, kāda dzīvība. Varbūt viņi ir zaļi, taču tas...jā, tieši viņos ir dzīvība. Tas ir labi. Un, ja kādam nav...nav iekšā dzīvības, tas ir miris. Ir zinātniski zināms, ka tas ir miris.

³¹ Septiņas dienas. Un tas bija... Atcerieties, tieši septītajā dienā viņi apjauta, ko viņi bija izdarījuši.

Un, manuprāt, mēs esam izgājuši cauri Luteram, Veslijam un...un baptistiem, prezbitēriem, metodistiem un tā tik uz priekšu, un tikai tagad, tieši šajā pēdējā periodā mēs nupat esam sapratuši, ko mēs esam izdarījuši. Es ticu, ka ir pienācis tas laiks, kad vasarsvētku draudze ir sapratusi, ko tā ir izdarījusi. Īstie ar Garu piepildītie līderi, īstie ar Garu piepildītie vasarsvētku kustības kristieši, viņi apzinās, ka kaut kas ir noticis. Viņi ir atdzisuši.

Tāpēc ka visi cenšas dzīvot kalna virsotnē, viņi ir palikuši bez Dieva. Mums šodien ir jāatgriežas pie Dieva, jāatgriežas pie pārdzīvojuma, jāatgriežas atpakaļ. Nu, tieši septītajā stundā viņi saprata, ka viņi tur bija bez augļiem: nebija mīlestības. Ķildojās viens ar otru. "Tu esi no Vienotības. Bet tu no Trīsvienības. Un...un tu piederi pie Asamblejām. Bet tu esi no Dieva draudzes. Un tu esi tāds un šitāds. Mums

ar tevi nebūs nekāda sakara." Sauc viens otru sliktos vārdos, viens otru sliktos vārdos.

³² Un pasaule pagriežas, skatās un saka: "Kas notiek ar tiem cilvēkiem? Viņi abi šajā draudzē runā mēlēs un pravieta, visu laiku. Šis tajā draudzē un... Viņiem ir... Viņi pat neciena viens otru. Viņiem nav nekādas pieklājības vienam pret otru."

Ak, lūk, kas mums ir vajadzīgs šodien, atgriezties pie Gara augļiem: mīlestība, prieks, miers, ticība, pacietība. Dievs var atsūtīt cilvēku vidū dāvanu, bet viņi nosauks to par telepātiju. Viņi to nosauks par velnu. Viņi to nosauks vēl kaut kā. Ja viena draudze to sponsorē, bet otra to kritizē, tad tagad tas jau ir normāli. Tāpēc vien, ka tai vienai ar to ir kaut kāds sakars, tā jau ir slikta. Ak vai!

Cik nožēlojams stāvoklis! Tieši tā. Mēs aptveram, ka ticības auglis...mīlestības, prieka, miera, ticības, ilgpacietības, dievbijības, lēnprātības, maiguma, pacietības auglis... Pacietības? – Nu, teju vai nevar viens otru paciest septiņas dienas, septiņas stundas, reizēm pat septiņas minūtes. Viņi pielēks kājās un metīsies ārā no draudzes, ja tu pateiksi kaut ko, kas precīzi nesakrīt ar viņu iemīļoto teoriju. Tādēļ pat nosēdēt nevar un skrien ārā no draudzes. Ak, pat minūti nevar mierīgi pasēdēt. Viņiem ir jātiek prom.

"Ak, mācītājs tāds un tāds neko tādu neteica. Aleluja, man tās blēņas nav jāklausa." Iziet ārā. Ak, jūs nožēlojamie... Nu, labi. Tā nu tas ir. Tā tik turpiniet.

³³ Taču tā tas ir. Vai saprotat? Viņi ir pazaudējuši visus augļus. Mēs to aptveram. Gara augļi ir izzuvuši, pilnīgi beigušies, guļ sažuvuši, tik vien kā putekli palikuši, teju teju tiks aizpūsti. Lūk, kāds ir stāvoklis. Tagad mēs aptveram, ka mūsu varenās organizācijas...ar to viss ir kārtībā, ar organizāciju, kamēr vien tajā paliek Dievs, kamēr vien tajā paliek Gara augļi, kamēr vien tā ir mīloša un laipna un vēlas sadraudzību un palīdzēt brālīm, kas ir līdzās. Nav nozīmes, kā...kam viņš tic. Ja viņš ir brālis un Dievs ir iedevis viņam Svēto Garu... Dievs dod Svēto Garu tiem, kuri Viņu paklausa. Pareizi.

Tādējādi, ja jums ir Svētais Gars, metodistiem ir Svētais Gars un baptistiem ir Svētais Gars, un prezbitēriešiem ir Svētais Gars, un draudzei "Tikai Jēzus" ir Svētais Gars, un "Dieva draudzei" ir Svētais Gars, nu, ko tad jūs ķildojaties?

Sanāksim kopā. Virzīsimies uz priekšu. Lūk...lūk, kas mums šodien ir vajadzīgs. Saprotiet, tā nav organizācija, bet sistēma tajā organizācijā, lūk, kas velk prom. Tas ir velns, kas to dara.

³⁴ Un tā, mēs redzam, ka visi mūsu centieni uzcelt lielās ēkas un lielās būvēšanas programmas, un tā tālāk... Es iztēlojos, kā...kā tie puši uzkāpa augšā tajā kalnā, tie ķēniņi un pārējie. Ejot augšup, viņi ievēroja savās lielajās augsto kalnu celtniecības programmās, viņi sāka pamanīt, ka augļi sāka kļūt mazāki un mazāki. Un pēc kāda brīža vairs nebija vispār nekādu augļu.

Un es zinu, ka mēs to esam izdarījuši. Un mēs to redzējam mūsu laikā, virzījāmie cauri šim vasarsvētku draudžu periodam. Kad mēs bijām tur uz ielas stūra, pirms kādiem četrdesmit gadiem, nebija nekādas vietas, kur doties, bija tik vien kā caurums kādā sienā, grupiņa, par kuriem cilvēki smējās un sauca tos par sektantiem. Nu, viņi bija garīgāki nekā tagadējie. Tā tas ir.

Garīgi runājot, draudze, ikviena organizācija tajā laikā, bija labākā stāvoklī, nekā tas ir tagad. "Ak, protams. Mums pieder īpašumi miljoniem dolāru vērtībā." Nu, Dievam tas nenozīmē pilnīgi neko. Labāk man nebūtu nekāda apģērba, būtu ietīnīes aitas ādā kā Jānis, bet zinātu Jēzu Kristu. Un zinātu, ka mana sirds Viņa priekšā ir tīra un šķīsta (nu, protams), nekā man būtu visas pasaules bagātības.

³⁵ Bet lieta ir tāda, ka draudze ir devusies ceļā bez Dieva. Viņi devās bez...un viņi ieraudzīja, ka Gara augļi bija atstājuši draudzi. Pacietība, daži no viņiem ir tāds raksturs, nu, pat ripzāģis piekāptos. Un tad...un vēl runājat par Svēto Garu? Saprotat?

Bet Gara augļi ir mīlestība un prieks, pacietība. Paciest? Jā, ne vairāk par divām minūtēm. Un viss. Un viņi ir prom. Saprotat? Tāda, lūk, pacietība, visi augļi izkalstuši.

Mūsu lielās būvniecības programmas ir izaugušas. Pareizi. Mūsu varenās augstākās izglītības programmas ir izaugušas. Mūsu draudžu gani ir labāk izglītoti. Ak vai, vai! Mums ir visvisādi izglītības grādi, bet...bet tur atnāk arī lieli aukstuma grādi, kad mēs uzkāpjām tur augšā. Tieši tajā laikā, tā vien šķiet, tur kļūst četrdesmit grādu zem nulles. Ak!

³⁶ Bet mums...mums tas viss ir. Pareizi. Mēs redzam, ka mēs kāpjām augstāk, bet visi augļi un pārējais pazūd. Šķiet, ka izžūst visi dzīvības ūdeņi, vairs nav mūžīgās Dzīvības. Tā vien izskatās (kā es nesen sacīju), ka mācītāji un cilvēki ir ļoti aizņemti ar draudzes locekļu apmaiņu.

Tieši tāpat kā vadāt liķi no viena morga uz otru, vienkārši no vienas vietas uz otru. Tā...tā tas ir. Daži no viņiem cepas, bet citi salst. Tāpēc apmēram tā arī ir. Kā es sacīju, viņi izveido kaut kādus "ismus", kuri pēc kaut kāda laika kļūst par vēsturi, un tā nu tas ir. Saprotat?

Lūk, draudze ir nonākusi līdz tam, ka it visur izkalst visi Gara augļi. Mēs to redzam it visur. Jūs zināt, ka tā ir patiesība. Varētu vienkārši iziet un pateikt, ka tā ir patiesība. Tāpēc ka tā tas ir.

³⁷ Un mēs redzam, ka viņi tur tuksnesī gāja bojā. Cik gan tas bija briesmīgs stāvoklis, kādā viņi bijī ievesti, dodoties ceļā bez Dieva. Ak, viņi bija veikuši septiņu dienu attālumu. Ak, protams. Viņi bija to paveikuši tā neko. Viņi var norādīt atpakaļ un pateikt: "Mēs...mēs esam tie un tie, un tie, un tie." Un tā pat ir patiesība. Taču kur ir Dievs? Lūk, kas par lietu. Kur tajā ir Dievs?

Mums ir lielākas baznīcas un lieli kupoli uz tām, lieli krusti un grezni soli. Un mēs varam sacensties tajā ar ikvienu, mēs, vasarsvētku draudzes. Nauda plūst kā upe, un mums ir vislabāk ģērbtie cilvēki un, brālīt, it visur stāv kadiljaki. Taču kur ir Dievs? Kur ir Dievs?

Un tad, kad Viņš atnāk tā visa vidū, daudzi no viņiem saka: "Ak, neklausies tajā. Tās...tās ir blēņas. Nepievērs tam nekādu uzmanību." Saprotat? Vienkārši miruši celmi. Tas ir viss, kas tur ir palicis. Lūk, tā tas ir. Augļi ir izkalstuši un jau sen pazuduši. Ak, kādā briesmīgā stundā mēs dzīvojam!

³⁸ Un, kad pienāca šis laiks, pēkšņi izrādījās, ka viņiem beidzās ūdens. Viņiem

pilnīgi nebija ūdens. Un viņi sāka brēkt: "Ak vai, ak vai, Dievs, Tu taču esi bijis pret mums tik labs, iedodot mums šīs lielās celtnes." Bet daudzi no viņiem sāka brēkt: "Kur tad ir Dzīvības Ūdeņi?"

Cilvēki redz, kā ienāk komunisms, redz, kā pasaulei teju teju pienāks gals. Un pravieši pravieto, ka beigas jau ir tuvu un visu ko tādu, un tad mēs jautājam: "Kur ir ūdens? Kas ir noticis?"

Un tā nu notika, ka bija viens, kas iebrēcās...tas ir, viens taisnais iesaucās: "Vai tad kaut kur nav pravietis, pie kura mēs varētu aiziet? Vai tad kaut kur nav pravietis?" Taisnais Jošafāts iesaucās: "Vai tad nav kāda pravieša? Mēs esam kritiskā stāvoklī. Vai tad kaut kur nav kāda, ar kuru mēs varētu par to apspriesties?"

³⁹ Lūk, ja jau organizācijas ir aizvedušas mūs līdz tādām stāvoklim, kādā mēs atrodamies, jo mēs nošķīrāmies viens no otra (acīmredzot, ticības trūkuma dēļ), tad kaut kur ir jābūt kādam. Lūk, taisnie sauc: "Kur ir tas Dieva vīrs? Kur ir tas cilvēks, kas var mums pateikt?" Viņš šovakar atrodas šeit Svētā Gara Personā.

Tikai Viņš var pateikt jums, kas ir jādara. Tikai Viņš var atvērt jūsu sirdis. Tikai Viņš var atklāt jūsu grēkus. Tikai Viņš var izņemt no jums šaubas un visus "es ceru" un padarīt to jūsos par "es to zinu". To izdarīt var tikai Viņš, šī Dieva Personība, kuru sauc par Svēto Garu. Tieši Viņš ir šeit.

⁴⁰ Un tā, mēs redzam, ka viņi visi sāka brēkt un... Ieraudzīja, ka visi augļi bija pazuduši. Tie bija nonīkuši, un viņiem nebija ūdens. Un viņi...tas taisnais vīrs, protams, izredzētais, sacīja: "Vai tad kaut kur šeit nav pravieša, ar kuru mēs varētu apspriesties? Vai nav šeit kāda, pie kura mēs varētu vērsties, kurš zina, kā izvest mūs no šīs situācijas, kāds, kurš nav no mūsu jucekļa. Mēs visi esam šeit sanākuši, izveidojuši apvienību, un mēs esam sapulcējušies šeit uz kalna virsotnes. Un mēs grasāmies doties cīņā. Un izrādās, ka mums nav...nav nekā ar ko cīnīties."

Lūk, kas šodien notiek ar Draudzi. Mums ir daudzi locekļi, visi miruši. Mums ir daudzas lielas, ievērojamas organizācijas, mirušas. Mums ir milzīgs entuziasms, taču tas ir nepareizā virzienā: kurš labāk apgērbsies, kurš būs par citiem pārāks, kuram ir vislabākā skola vai kurš uzvarēs vairāk futbola komandu, vai arī labāk par visiem spēlē kārtis, vai vēl kaut kas tamlīdzīgs. Mēs gribam Dievu, nevis kādu no tām lietām. Atkal atgriezties atpakaļ pie Dieva.

⁴¹ Kur tas ir? Vai tad nekur nav pravieša, kurš varētu pateikt mums, ko darīt? Vai tad nav neviena, ar kuru mēs varētu apspriesties?" Ak, kāds stāvoklis! Tas bija taisna cilvēka sauciens. Viņu vidū tāds bija tikai viens. Tas bija Jošafāts. Viņš bija labs cilvēks. Taču viņš nokļuva sliktā kompānijā.

Tieši tā notiek šodien. Tik daudzi labi cilvēki, daudzi labi cilvēki visās šajās organizācijās, vienkārši visur, jauki cilvēki. Taču mēs stāvam fakta priekšā. Mēs stāvam kaut kā priekšā. Ka musulmanisms, budisms un citi "ismi" var parādīt tikpat daudz psiholoģijas kā kristīgā draudze. Tā tas ir.

Mums nav vajadzīga psiholoģijas kustība, teoloģijas kustība, mums ir vajadzīga Svētā Gara kustība Draudzē, dzirdēt, kā cilvēki sauc: "Kur ir tas Dievs, kas reiz dzīvoja? Kur ir tas vasarsvētku dienas Dievs? Kur ir tas Dievs, kas paņem

grēcinieka sirdi un nomazgā to baltu kā sniegs? Kurš paņem no ielas prostitutu un padara viņu par lēdiju, paņem no kaut kāda bāra dzērāju un uztaisa no viņa sludinātāju? Kur ir tas Dievs, kas var parādīties, paņemt kroplās kājas un tās iztaisnot, atvērt tās aklās acis, tās kurlās ausis, pilnībā aizvākt vēzi? Kur ir tas Dievs, kurš to reiz darīja? Lūk, tā.

⁴² Mēs ieraudzījām, ka kaut kas ir nepareizi. Nesen vakarā es sludināju par tēmu *Vēsturē lielākie jaunumi*. Nogurušais Jānis...pravieša Jāņa acis bija kļuvušas tādas kā neskaidras. Viņš bija kā...viņam bija Elijas gars. Un Elijam bija spēku izsīkums, kad viņš sēdēja zem kadiķkoka. Jānim spēku izsīkums bija cietumā.

Bet viņš bija ļoti svarīgs pravietis. Nervi bija ļoti uzvilkti. Un tad viņa ērgļa acis kļuva neskaidras. Viņš sacīja: "Ejiet un paskatieties, vai es neesmu kļūdījies. Pajautājiet Viņam, vai Viņš ir Tas, vai arī mums jāgaida cits." Jēzus neatsūtīja viņam kaut kādu grāmatiņu ar nosaukumu "Kā būt pacietīgam, kamēr esi cietumā" vai ko tamlīdzīgu. Ko Viņš pateica? Ko Viņš pateica viņam?

Viņš sacīja: "Vienkārši palieciet un pavērojiet šīvakara sanāksmi, un tad ejiet un pastāstiet Jānim." Tizlie iet, aklie redz... Jānis bija sludinājis Evaņģēliju, ka nāk Mesija, kuram rokā būs vēteklis, un Viņš caurcaurīm iztīrīs grīdu. Protams, pelavas sadedzinās neizdziestošā ugunī.

Taču, kad Viņš atnāca, Viņš bija neliels, rāms puisis. Rāms un pazemīgs. Jānis... Tas nesakrita ar to, kā to bija iedomājies Jānis. Taču Viņš sacīja: "Ejiet un sakiet Jānim, ka Es eju precīzi pēc grafika. Viss ir kārtībā. Viss ir pilnīgā kārtībā."

⁴³ Tieši tas pats ir šovakar. Draudze...šīs pasaules cilvēki gaida, kad metodisti, baptisti, prezbiterieši vai kāda cita draudze izdarīs kaut ko, kas atvedīs atpakaļ Kristu. Viņš nekavējas. Tizlie staigā, aklie redz, kurlie dzird. Slava! Viņš iet precīzi pēc grafika. Āmen.

Nekādas novirzes te nav. Viņš turpina virzīties. Dievs joprojām ir dzīvs. Viņš joprojām ir Dievs.

⁴⁴ Un šis taisnais vīrs iesaucās: "Ak, vai tad kaut kur šeit nav pravieša, ar kuru mēs varētu apspriesties?" Bet viņu vidū bija viens labs brālis. Un es dzirdu, kā viņš saka: "Ir, ir. Es...es zinu tādu vīru. Es zinu tādu vīru."

Un es teju vai varu redzēt, kā viņš pagriežas pret Jorāmu un saka: "Lūk, tu viņam neticēsi. Es vienkārši to zinu. Tu tam puisim neticēsi. Jo tavs tēvs viņam neticēja, protams, neticēja."

"Un tavam tēvam bija tā skola tur uz tā pakalna ar tā saukto praviešu grupu. Un viņi neticēja viņam. Nu, viņi teica... Bet es šo cilvēku pazīstu, uz viņa ir viņa tēva gars. Viņš dara to pašu, ko darīja viņa tēvs. Viņš darīja to pašu, ko darīja Elija. Un Elijas gars atrodas uz Elīsas. Un es esmu bijis viņa sanāksmēs, un es zinu, ka tā ir patiesība." Āmen. Dievs, palīdzi mums. Tieši to gribam mēs: tādas sanāksmes, kur mēs redzam mūsu Tēva Garu, Jēzu Kristu, kuru simbolizēja Elija. Redziet, Gars... "Kas Man tic, tas arī tos darbus darīs, ko Es daru." Ak, brāli! Tas ir Viņš.

⁴⁵ Tas labais brālis pateica: "Es zinu, kur atrodas tas vīrs. Es...es redzēju uz viņa

Elijas garu. Viņš lēja uz viņa rokām ūdeni, viņš dzīvoja ar to kopā. Un es zinu, ka Elijas gars patiešām dus uz Elīsas. Sacīja: "Es zinu, Jorām, ka tu neticēsi tam. Un tā tava praviešu skola arī tam neticēs, tavs teoloģijas seminārs, tāpēc ka... Un es pateikšu tev, kāpēc. Lūk, kāds ir iemesls. Kad Elīsa atgriezās un pateica viņiem, ka Elija ir paņemts augšā un ka viņam ir divkārša tā deva, nu, viņi sacīja: 'Tas cilvēks ir sajucis prātā. Paņemiet kādus piecdesmit cilvēkus un pārmeklējiet, atrodi, kur... Viņš...viņš nekur nepacēlās. Viņš joprojām ir kaut kur tur.'"

Un viņi...mēs esam izmēģinājuši visas mūsu baznīcu sistēmas. Ak, nedusmojieties uz mani. Taču atļaujiet man pateikt jums, ka šīs baznīcu sistēmas jau divus tūkstošus gadus mēģina atrast augšā uzcelto Kungu Jēzu, darot to caur izglītības programmām, caur teoloģiju, caur baznīcas organizāciju, un viņiem nav izdevies Viņu atrast. Āmen.

Viņš neatnāk caur cilvēcisku teoloģiju. Viņš neatnāk caur organizācijām. Viņš atnāk caur atdevušos sirdi, caur Svētā Gara kristību mūsu sirdī. Āmen.

⁴⁶ Mūsu cilvēciskās sistēmas Viņu neatradīs. Ak, viņi noorganizēja grupas un devās viņu meklēt. Sacīja: "Nu, nē. Nekāds Gars to cilvēku nepacēla. Vīri, esiet saprātīgi. Jūs zināt, ka mums visiem ir bakalaura grāds un tā tālāk. Tāpēc mēs...mēs taču zinām labāk, tādi kā mēs. Cilvēks, kas sēdēja šeit un ēda graudu maizi un pārējo kopā ar mums, nu, mēs taču zinām, ka to cilvēku nevarēja paņemt augšā uguns rati. Tas puisis to visu ir izdomājis. Viņš bija tur otrā krastā, un viņš atnāca atpakaļ, atnesdams ļoti daudz fanātisma. Tāpēc mēs...mēs to labi saprotam. Tāpēc lai tas biedrs nedaudz atdziest. Viņa...viņa plikpaurainā galva ir pārāk uzkarususi, zini, un tāpēc viņš... Nedaudz viņu pārmācīsim. Ejiet turp un uzziniet, kas tur notika. Izpētiet, aizsūtiet meklētājus.

Sacīja: "Ejiet. Bet jūs viņu neatradīsiet."

Smeijieties par mani. Sauciet mani par muļķi, ja vēlaties. Taču Dievam ir... Jūsu organizāciju sistēmās jūs Viņu nekad neatradīsiet. Nekādā gadījumā. Viņš tika augšāmcelts. Un Viņš atkal atnāk Svētā Gara kristības veidā, un jūs nekad nevarēsiet ievest cilvēkus tajā ar izglītību. Viņiem tajā ir jāpiedzimst, tai ir jābūt kristībai ar Svēto Garu un ne mazāk.

Nevis kaut kas ar prātu izstrādāts, kaut kas emocionāls vai baznīcas sistēma, vai zīme, bet tam ir jābūt īstam un neviltotam Svētajam Garam, kas atnes Gara augļus, mīlestības, prieka, ticības, ilgpacietības, dievbijības, lēnprātības, pacietības augļus. Lūk, kas tas ir. Lūk, kur tā lieta. Jā.

⁴⁷ Protams, Jorāms to izdarīt nevarēja. Viņš tam neticēja. Viņš... Redziet, viņi nespēja tam noticēt. Tā skola sacīja: "Nu, mieru tikai mieru. Un tā, mēs zinām, ka tas puisis ir tāds kā pārāk uzbudināts, tāpēc ļausim viņam nedaudz atdzist un savāksim kopā mūsu grupas, iesim un atkal viņu atradīsim. Viņš ir kaut kur tur."

Tieši to mēs esam mēģinājuši izdarīt pēdējo divu tūkstošu gadu laikā. Vasarsvētku draudze, arī jūs darāt tieši to pašu, cenšaties atrast Viņu ar organizācijas palīdzību. Jūs nekad to neizdarīsiet, atdalīdamies no pārējiem brāļiem. Ir jāatgriežas atpakaļ, un mums ir jābūt kā vienam. Man nav svarīgi, ja tas cilvēks kļūdās. Ja viņš

klūdās, bet ir patiess savā sirdī, bet jūs esat pareizs jūsu ticībā, bet esat nepareizi savā darbībā, tajā, kā jūs rīkojaties... Es labāk būtu viņa vietā, nevis jūsējā. Tā tas ir.

Labāk es kļūdītos savā mācībā, bet būtu pareizs sirdī. Dievs to cienīs vairāk. Un kas tad ir, ja cilvēks kļūdās? Kas no tā? Palīdziet viņam. Viņam ir vajadzīga palīdzība. Mīliet viņu. Ja jūs nevarat mīlēt jūsu ienaidnieku tieši tāpat, kā jūs mīlat tos, kuri mīl jūs, jūs ne ar ko neesat labāks par muitniekiem. Pareizi. Lūk, ko ir palaidusi garām draudze. Es ceru, ka šodien jūs to sadzirdat. Es ceru, ka jūs saprotat, par ko es runāju.

⁴⁸ Atgriezies atpakaļ pie mīlestības, pie izpērkošās mīlestības. Viss pārējais ir brīnišķīgi, taču mums ir jāatgriežas pie sadraudzības vienam ar otru. Un cilvēki saka, ka es cīnos ar organizācijām. Es to nedaru. Es cīnos ar to sistēmu, kas ir viņās, kura saskalda brālību. Es vienmēr esmu pret to cīnīties. Un vienmēr cīnīšos. Pareizi.

Tas, kas sadala brālību... Sanāksim kopā. Būsim brāļi. Ja vien es ieraudzītu, ka katra draudze šajā pilsētā, katra draudze pasaulē sanāk kopā tā, kā mēs tajā rītā (tajās kalpotāju brokastīs), kad es redzēju, kā "Tikai Jēzus", divvienīgie, trīsvienīgie un visi pārējie apskauj viens otru, atrodas viens otra apskāvienos, tad es sacītu kā Sīmeans senatnē: "Kungs, ļauj Tavam kalpam aiziet mierā, jo manas acis ir redzējušas Tavu pestīšanu." Tā tas ir.

Jūs varat salauzt to un izveidot mazu kopienu. Bet tad pēkšņi tur atkal iekļūs velns un atkal to saskaldīs. Tad jūs varat... Bet kopumā tas ir...tā nevar darīt. Reiz tas notiks. Dievs atsūtīs viņiem sodu, un viņiem tas būs jādara...

⁴⁹ Tāpēc bīskaps Jorāms, viņš tam vienkārši nebūtu ticējis. Viņš zināja, ka viņš nespētu tam noticēt, jo tam neticēja viņa tēvs. Neticēja, ka Elija bija paņemts augšā. Tad kā gan viņš noticēs šim? Viņi visu pētīja ar tukšu teoloģiju.

"Nu, mēs esam praviešu skola. Mums tas viss ir salikts pa plauktiņiem. Mēs pilnīgi precīzi zinām, kas viņam būtu jādara. Mēs zinām, kā viņam vajadzētu uzvesties. Mēs zinām, ka vienīgais, kas ir jādara, ir jāienāk un jāsaka: 'Es...es ticu.' Un visi paspiedīs rokas. Un mēs, lūk, šādi aplacīsim vai arī šādi kristīsim. Vai arī šādā veidā, vai tādā veidā... (Neprāts!) Un rokā ir." Lūk, kā tas notiek.

Bet jūs tik turpiniet un kristāt šādi un kristāt tādi, un aplakāt *šādi* un aplakāt *tādi*, un ēdat vakarēdienu *šādi* un *tādi*, un jūs joprojām redzat, ka Dieva jums nav. Jums ir arīšķīgi rituāli. Tas arī viss. "Dievs ir Gars. Un tiem, kas Viņu pielūdz, ir jāpielūdz Viņš Garā un Patiesībā." Āmen.

Dievs atkal sūta pie mums praviešus, lai to visu uzplēstu. Un lai kļūtu redzama patiesība, kas mums to parādīs. Tukša teoloģija. Ak vai!

⁵⁰ Un tā, mēs redzam, ka viņš pateica: "Jā, es zinu, kur atrodas tas cilvēks."

"Nu, vienkārši aizejiet un...tas..." Nu, protams, dažus no viņiem tas varbūt ieinteresēja. Taču...taču pievērsiet šeit uzmanību tam, ka Jošafāts, šis patiesi izredzētais Dieva kalps, sacīja: "Dieva Gars ir uz viņa." Tieši tā.

Viņš sacīja...tas puisis sacīja: "Es zinu, kur atrodas Elīsa." Sacīja: "Viņš lēja ūdeni uz tisburyša Elijas rokām. Viņš...Elīsas gars ir uz...Elijas gars ir uz Elīsas. Es

zinu, ka viņam ir tas pats Gars. Tāpēc..."

⁵¹ Un tikko kā šis Dieva vīrs izdzirdēja, ka Elijas gars dus uz cita cilvēka un ka šis cilvēks dara tādas pat lietas, kādas darīja Elija, viņš zināja, ka tas bija īsts pravietis. Un viņš zināja, – ja īstais Elijas gars ir uz cita cilvēka, tad tas darīs tieši to pašu, ko darīja Elija.

Un ļaujiet man jums pateikt, mani brāļi, ļaujiet man jums pateikt, mani draugi: kad Jēzus Kristus Gars nonāk pār Draudzi, tad Draudze darīs tieši to pašu, ko darīja Jēzus Kristus. Tas...tas būs... "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Un Viņš to pierādīja, Viņš pateica, ka viņi to darīs. Ja viņi to nedara, nu, tādā gadījumā kaut kas nav kārtībā. Viņi vienkārši pataisa Dievu par meli, ja viņi saka, ka viņi ir ticīgi, bet...bet šīs lietas nenotiek. Un Viņš pateica, lai jebkura cilvēka vārdi ir meli, bet Viņa vārdi patiesība.

⁵² Un tā, mēs redzam, ka viņš pateica, tas vīrs pateica: "Tā patiesi īstā pravieša gars dus uz viņa." Un tikko kā šis izredzētais vīrs, kas simbolizēja šodienas izredzēto Draudzi, Dieva izredzētos šai pēdējai dienai... Viņš sacīja: "Tādā gadījumā mēs viņu uz klausīsim, jo Dieva Gars ir uz viņa." Ak, man tas patīk.

"Ja vien mēs ieraudzīsim, ka šim vīram ir tas, ko darīja Elija, mēs viņu uz klausīsim."

Tas labais brālis sacīja: "Nu, es tur esmu bijis daudzus vakarus un esmu viņā klausījies. Un es zinu, ka tā ir patiesība. Tāpēc mēs vienkārši aiziesim un viņu paaicināsim."

⁵³ Un tā, kad viņi atnāca un nostājās pravieša priekšā... Ak vai, kā tas viņu sadusmoja! Varbūt tas nedaudz kaitēja viņa svēttapšanai, taču viņš patiešām viss sāka vārtīties. Viņš sacīja Jorāmam, viņš sacīja: "Ko tad tu neej pie saviem praviešiem? (Ak!) Ko tad tu neej pie savas mammiņas praviešiem? Ko tad tu neej pie sava tētuka praviešiem? Ej vien tagad pie saviem formālistiem un pievienojies viņiem, ja vien vēlies. Tu esi nepatīkšanās. Ko tad tu neej pie viņiem?"

"O-o, nē, nē." Viņš sacīja: "Bet Dievs atveda mūs šurp." Sacīja: "Mēs taču...mēs taču nomirsim. Mūs tur nogalinās."

Jūs ne tikai mirstiet, viņi jau ir miruši. Visi augļi ir izžuvuši, un Gars ir aizgājis prom no draudzes. Tā jau ir kļuvusi tik vien kā par reliģisku organizāciju. Pareizi. Kaut kas kaut kur ir nepareizi. Ja mēs nepanāksim, lai Dievs kaut kā atgriežas atpakaļ draudzē, ko tad mēs darīsim? Tad mēs visi aiziesim bojā.

Un, kad šis pravietis, kad viņš bija beidzis uz viņu kliegt, viņš sacīja: "Ja es necienītu Jošafāta (šī izredzētā vīra) klātbūtni, es tev pat virsū neskatītos." Ak!

⁵⁴ Es domāju, ka šodien Dievs pateiktu to pašu. Ja nebūtu... Cilvēki, jūs esat sasējuši sevi ar šīm dažādajām organizācijām un ķildojaties viens ar otru – ja vien Dievs necienītu tos cilvēkus, kuri patiešām Viņam tic, tad pa valsti nebraukātu nekāds Orals Roberts vai vēl kāds. Nebūtu nekādu zīmju un brīnumu. Viņš pat nepaskatītos uz mums, ja vien nebūtu... Mēs visi esam vainīgi. Ja vien tas nebūtu izredzēto dēļ, ja vien tas nebūtu Draudzes, to, kas īsteni tic Dievam, dēļ, Viņš uz mums pat

nepaskatītos. Tā tas ir.

Bet pateicoties tam, ka ir cilvēki, kas grib ticēt, Dievam priekš viņiem ir vēstnesis. Āmen. Svētais Gars bija apbēdināts un jau sen bija aizgājis.

⁵⁵ Šajā vecajā pravietī uzjundīja īsteni taisnīgs sašutums, un viņš uz tiem pamatīgi sakliedza. Un viņš pateica viņiem par visām tām savienībām un organizācijām, kas tiem bija. Viņš sacīja: "Tomēr," sacīja viņš, "atvediet man muzikantu." Ak, viņam vajadzēja nedaudz nomierināties, ziniet. Viņš bija ļoti uzbudināts. Un tāpēc viņš sacīja: "Atvediet man muzikantu."

Nu, kā tad ar dažiem no jums, no tā sauktās "Kristus draudzes", kuri ir pret mūziku draudzē? Pēc tam, kad viņš bija tik ļoti satraucies, viņam vajadzēja nedaudz mūzikas, lai Gars nonāktu pār viņu. Pareizi. Tieši tā. Iekš... Lūk, neaizmirstiet, Dievs nemainās. Un, ja jau toreiz laba mūzika lika nonākt Garam pār pravieti, tad tā izdarīs tieši to pašu šodien. Pilnīgi pareizi. Tāpēc ka Dievam tā patīk. Protams.

Viņš sacīja: "Atvediet man muzikantu." Nu, jūs teiksiet: "Nu, hm. Es taču neesmu pravietis." Bet varbūt jūs varat ņemt līdzdalību mūzikā, ziniet. Jūs...jūs varat darīt kaut ko attiecībā uz to. Tas arī viss. Jums...jums ir liecība vai vēl kaut kas, ko jūs varat izdarīt.

⁵⁶ Un es redzu, kā viņi atved muzikantu un spēlē: "Pilnīgi viss ir iespējams, tikai tici." Un Gars atkal sāk darboties. "Tikai tici, tikai tici, pilnīgi viss ir iespējams." Vajadzēja to kādu laiciņu paspēlēt, pirms Gars nonāca pār pravieti. Pēc tam, kad pravietis nonāca, viņš ieraudzīja...tas ir, kad Gars nonāca pār pravieti, viņš ieraudzīja vīziju.

Lūk, kā tas ir jādara. Redziet, viņš nevarēja to izdarīt... Intelektuāli, izmeklēti, visa elite kopā, ķēniņi un monarhi (intelektuālajā un izglītības sfērā) nevarēja ieraudzīt vīziju. Tā tas ir. Viņi bija akli.

Tieši tāds ir iemesls arī šodien. Vīziju no Dieva viņi grib saukāt par psihisku stāvokli, par telepātiju, par velna garu vai kaut ko tamlīdzīgu. Tas ir tāpēc, ka viņi ir tik ļoti intelektuāli, ka viņi par Dievu neko nezina. Tā tas ir.

Tieši vīzija pateica viņiem patiesību. Tāda bija Dieva programma. Tāds bija Dieva ceļš. Tāpēc ka Tā Kunga Gars bija uz pravieša. Un Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša. Tieši tā.

Un kā tas nāk? – Caur vīziju. Tieši tā. Tas nāk caur vīziju, nevis caur intelektu. Tas būtu pievilis. Un tieši tas ir izdarīts šobrīd.

⁵⁷ Un viņš paņēma un...paskatījās un ieraudzīja vīziju. Viņš nodomāja: "Nu ko, te nu tas ir." Vēstījuma Gars... Un tā, ko tad viņš ieraudzīja? Vai tad viņš vienkārši pateica: "Ak, Jorām. Tev ir vajadzīgs vēl viens izglītības grāds. Bet tev, Jošafāt, es pateikšu: tev ir nelielas nepatikšanas, tev vajadzētu doties un vēl nedaudz pamācīties, tāpēc ka, redz, vienkārši nezini, kā tās lietas darīt, tas...nezini, kā vadīt armiju vai vēl kaut ko." Ne jau tā tas bija. Tā viņš neteica.

Vai tad viņš sacīja: "Es tev pateikšu, ko tev vajadzētu izdarīt. Tev vajadzētu sakopt savus vīrus, viņi nēsā nepareizās uniformas. Lūk, kas par lietu. Tev vajadzētu

likt visiem saviem garīdzniekiem...aplīkt viņiem apkaklītes, lai viņi izskatās pēc garīdzniekiem. Vai saproti?"

Ak, pavisam drīz tas jau būs vasarsvētku draudzēs. Jā, pavisam drīz, tieši pie viņiem. Neaizmirstiet, ka katoļu baznīca bija pirmā vasarsvētku draudze. Tas ir tieši tā. Bet jūs...daži no vēsturniekiem to noliedz. Bet iedodiet vasarsvētku draudzēm vēl simtu piecdesmit gadus, un viņi aizies vēl tālāk, nekā toreizējā vasarsvētku draudze, turpinot tādā tempā, kā tas notiek šobrīd. Tā tas ir.

O-o, jā. Katoļu draudze sākās Vasarsvētku dienā. Pēc tam viņi to organizēja, un tajā uzradās lielas aprindas, kas gribēja darīt tā un šitā. Un nikolaīti pakļāva parastos draudzes locekļus un atņēma...un atņēma no draudzes locekļiem varu. Un tur Svētais Gars vairs nevar ienākt. Tur visam ir jābūt tā, kā saka viens cilvēks, un vairs nekādu sarunu. Bet Svētais Gars mājā visā Kristus ķermenī... [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.]

⁵⁸ Svētais Gars atstāja Draudzi, nu, visi viņu augļi izkalta. Un jūs redzat, cik tālu tas ir aizgājis šobrīd. Nu, vasarsvētku draudzes iet pa to pašu taku. Tieši tajā virzienā. Tāpēc tā tas ir.

Un tā, mēs redzam, kad Gars nonāca uz... Kāda bija tā vīzija, ko Gars iedeva pravietim? Ko viņš sacīja? Viņš taču neteica: "Lūk, aizvediet visus savus kareivjus un vēlreiz viņus izskolojiet, lai tad, kad viņi dosies uz kalna virsotni, viņi zinātu vairāk par to, kā rīkoties. Iemāciet viņiem vēl vairāk teoloģijas. Viņus vajadzētu vēl nedaudz pilnveidot. Viņiem būtu jānēsā garāks nazis vai kaut kas tamlīdzīgs. Vai arī viņiem vajadzētu nēsāt citu uniformu." Nē, tā viņš neteica.

Viņš sacīja: "Sāciet rakt. Ejiet tur tuksnesī. Jūsu tauta reiz šķērsoja šo tuksnesi..." Bet viņiem sagribējās teoloģiju Sinaja kalnā. Dievs viņiem to iedeva pēc tam, kad žēlastība bija dāvājusi viņiem pravieti un...un Uguns stabu, un visu pārējo. Taču viņiem sagribējās kaut ko, par ko viņi varētu pastrīdēties. Tāpēc Viņš ļāva viņiem palikt tur tuksnesī, kamēr nomira visi tie vecie kaušļi.

⁵⁹ Viņš sacīja: "Reiz viņi tur atradās un gāja bojā tieši tāpat, kā jūs tagad. Tagad tur ir kanāli. Tur tuksnesī, kur joprojām stāv tā Klints, ir daudzi kanāli. Taču," sacīja, "jums ir daudz kas jāizrok."

Lūk, kāda ir šodienas vīzija, brāli. Ne jau sākt jaunu organizāciju. Vienkārši atrociēt to, kas tajā jau ir. Pareizi. Pirmkārt, to veco, satrunējušo organizācijas baļķi, izmetiet to ārā no kanāla. Dieva svētību kanāli šodien ir pilnīgi aizsprostoti. Tajos guļ organizāciju baļķi.

Tad vēl tur guļ cits baļķis, kuru sauc...sauc: "Tāda Svētā Gara vispār nav." Ja raksies dziļāk un uzdursies tādām baļķim, tad met to ārā. "Tādas kristības ar Svēto Garu nav, tas bija tikai un vienīgi mācekļiem." Izroc to. "Svētais Gars bija tikai apustuļiem."

Doktors Sīmanis Pēteris Vasarsvētku dienā sacīja: "Tas ir jums un jūsu bērniem, un visiem, kas ir tālu, ko vien Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās."

⁶⁰ Ne pārāk sen viens ievērojams vasarsvētku draudzes brālis man sacīja: "Mums

vairs nav vajadzīga Dievišķā dziedināšana. Es pat nepieļaušu, ka tas tiek praktizēts manā draudzē." Viņš sacīja: "Šodien mums ir labi ārsti un viss pārējais, tas aizvieto to." Hm, hm, hm. Vai redzat...redzat, kādi balķi trāpās? Ko tas dara? Tas aiztur ūdens tecēšanu.

Elīsas vīzija viņam to parādīja, tur tuksnesī, tieši tur, kur izkalta visi augļi. Nesāciet jaunu organizāciju, vēl vienu "[Vēlais] Lietus" vai kaut ko tādu. Vienkārši iztīriet kanālus, pa kuriem varēs tecēt pirmais lietus. Ūdens tur ir. Kristus vakar, šodien un mūžīgi tas pats. Un tā satriektā Klints bija tuksnesī. Un arī šovakar Tā joprojām ir tur. Paldies Dievam.

Jēzus atkal visu to iztīrīja Golgātā. Taču viņi uzreiz atgriezās pie vecā, atkal sameta iekšā balķus, aizsprostoja visu...

⁶¹ Jūs zināt, kas notiek, kad kanālā tiek iemests balķis, ko tas izdara. Nu, tad visvisāda draza atdurās pret to balķi un sakrājas. Un negaidot viss ūdens jau ir nosprostojies, līdzīgi kā to dara bebri, kad taisa dambi, un vairs nekas tam nevar iztecēt cauri. Tā tas ir.

Mums šodien ir pārāk daudz sludinātāju-bebru, kuri mēģina nosprostot visu ūdeni un pateikt: "Tas ir mūsu. Šī ir tikai mūsu vieta. Tas pieder mums." Un kas ar to notiek? – Tas kļūst sastāvējies. Lūk, kas notiek ar daudzām mūsu organizācijām, cenšas nosprostot ūdeni, lai tas būtu tikai jūsu organizācijai. Ūdens kļūst sastāvējies.

Jūs zināt, ka sastāvējušā ūdenī iemetas tie kāpuri. Lūk, kas šodien ir noticis ar Draudzi: kāpurs te un kāpurs tur. Viss... "Brīnumu laiks ir beidzies. Tādas Dievišķās dziedināšanas vispār nav." Pat piecas minūtes nevar mierīgi nosēdēt sanāksmē. Ak vai! Sastāvējies ūdens, bebru dambis; nojauciet to. Āmen.

Ir kāds avots, Asins pilns,

Kas no Imanuēla vēnām plūst,

Kad grēcnieks tajā gremdēts tiek,

Visi vainas traipi zūd.

⁶² Praviētis sacīja: "Kāpiet tur lejā un rociēt ārā visus tos balķus."

"Nu, paklausies, pravieti, vai mums vajadzētu atgriezties un sagaidīt vēl vienu stipra vēja pūtienu?"

"Nē-ē."

"Vai mums vajadzētu sākt vēl vienu 'Vēlīno Lietu'?"

"Nē-ē, nē. Vienkārši iztīriet to kanālu. Tas ir viss, kas jums ir jāizdara."

Cilvēki mums ir, vienkārši iztīriet to kanālu. Ar cilvēkiem viss ir kārtībā. Iztīriet kanālus tā, lai Svētais Gars varētu ienākt. Visus jūsu fanātismus un "ismus", un visu pārējo, kas ir draudzē, to visu pilnīgi iztīriet. Tā Klints jau ir satriekta, ūdens ir svaigs, tekošs, bet mūsu baznīcu sistēmas ir aizdambējušas straumi.

Viņš sacīja: "Iztīriet to visu. Jums nebūs vajadzīgs vēl viens stipra vēja pūtiens. Jūs nedzirdēsiet ne vēju, ne arī redzēsiet lietu, un tomēr ūdens tur būs." Ak, brāli!

Nevis jauna sistēma, mums nav vajadzīga jauna sistēma. Mums ir jāiztīra tā sistēma, kas mums ir. Nevis taisīt vēl kādas Dieva Asamblejas vai vēl vienu "Tikai Jēzus", bet vienkārši iztīrīt to "Tikai Jēzus" un Asamblejas, kas mums jau ir.

Izvelciet no turienes visus baļķus. Visas nesaskaņas, strīdēšanos, satraukumus un visu ko tādu, visu to izvelciet, un tur atkal plūdīs ūdens. Tur būs mīlestība, prieks, prieks tā kā upe, vienkārši plūdīs pāri visiem, vienkārši mīlestība vienam pret otru. "Vienoti mēs esam, viena miesa mēs. Vienoti mēs cerībā, žēlastībā, mācībā." Tieši tā. Saprotat?

⁶³ Lūk, kas mums ir jādara. Lūk, kāda ir šī doma. Lūk, kāda ir šodienas vīzija. Tāda bija...tāda bija tā pravieša vīzija. Patiesam Dieva pravietim arī šodien ir tāda pati vīzija. Nevis...nevis jauna organizācija, kaut ko uzsākt un izveidot vēl kādu grupu; jūs vienkārši to ātri uzcepsiet, organizēsiet to un galu galā tā būs tieši tāda pati kā visas pārējās. Un arī jūs sametīsiet tajā baļķus.

Kad es tikai sāku kalpošanu, daudzi nāca pie manis un sacīja: "Nu, brāli Branham, tev vajadzētu sākt nelielu organizāciju."

Es sacīju: "Organizāciju? Mēs...mēs esam... es taču stāvu tieši pret to." Es sacīju: "Mums nav vajadzīgā kāda organizācija, bet ir jāiztīra tas, kas mums jau ir." Pareizi. Iztīriet to. Mums ir vajadzīga atmoda, lūk, kas mums ir vajadzīgs, ir jāsāk rakt. Rociet, rociet. Jo dziļāk raksiet, jo vairāk ūdens dabūsiet. Ja tu paraksi un sacīsi: "Nu, es vienkārši iziešu no organizācijas..." Bet paskatieties, kāda draža tur vēl ir palikusi: ļaunprātība, konflikti, viss pārējais. Tīriet to grāvi, līdz atdursieties pret cietu klinti. Pareizi.

Rociet tik dziļi, kur ūdens patiešām var plūst straumēm no Imanuēla vēnām. Tikai pagaidiet, kad tiksiet līdz turieni. Ūdens sāks tecēt, kā no avotiem plūst...

⁶⁴ Atrociet visus tos grāvjus. Viņš sacīja: "Kāpiet lejā tajās ielejās. Visi jūs, kas visu laiku mēģinājāt dzīvot te, pašā augšā, augšā uz kalna, skaļi gavilēdami un lēkādami, un saldami, un cepdamies, un visādi citādi." Sacīja: "Labi, bet nedariet to. Kāpiet tur lejā un atrociet tos grāvjus tur, zemajās vietās, un dabūsiet svaigu ūdeni." Lūk, kas mums ir vajadzīgs.

Kāpiet tur lejā un tieciet līdz ūdenim. Lūk, kas mums šovakar ir vajadzīgs: Dieva ūdens. Tā vīzija absolūti izskaidroja Dieva gribu tiem mirstošajiem cilvēkiem, kas gāja bojā. Šovakar vīzija no Tā Kunga ir to visu iztīrīt un sākt jaunu...attīrīt, nevis sākt jaunu organizāciju, sākt atmodu organizācijā. Nevis sākt jaunu sanāksmi, bet atļaut Dievam ienākt. Izrociet visu jūsu veco kļūdu meklēšanu un dzēlīgumu, lepnumu un formālismu, un visus tos aizspriedumus un neticību. Izmetiet to visu ārā.

"Nu, bet paklausies... Bet brāli Branham, tas taču nozīmētu, ka..." Nav svarīgi, ko tas maksātu. Vai nu tu raksi, vai arī mirsi. Visi jūs, Čikāgas metodisti, sāciet rakt; Čikāgas baptisti, sāciet rakt, vai arī aiziesiet bojā. Čikāgas vasarsvētku draudzes, sāciet rakt, vai aiziesiet bojā. Rociet to visu ārā. Metiet to prom. Es saku jums TĀ SAKA TAS KUNGS: ja jūs neizraksiet visu to pagrimumu, kas tur ir, jūs aiziesiet bojā, un jūsu augļi un draudze izkaltīs un nomirs. Izrociet to.

Jūs nedzirdēsiet vēl vienu "Vēlo Lietu" vai vēl vienu agrīno lietu, lai kas tas arī

nebūtu, taču tur būs ūdens, un miers tā kā upe plūdīs caur katru sirdi. Tieši tā. Jūs redzēsiet zīmes un brīnumus un Dieva spēku atgriežamies Draudzē, īstā, plūstošā Vasarsvētku dienā, tas vienkārši nonāks. Tieši tā.

⁶⁵ Tieši tā. Gara vēstījums ir tāds: vai nu sāksim rakt, vai arī sāksim iet bojā. Un viņi jau gāja bojā. Tāpēc viņiem vajadzēja to atrakt. Atrociet to, lai tas ir attīrīts. Dziļāk, jo vairāk jūs raksiet, jo labāk būs jums. Baznīcu sistēmas ir aizsārņojušas visus kanālus. Izvelciet ārā tos vecos baļķus. "Brīnumu laiks ir beidzies. Mums šodien nav vajadzīga Dievišķā dziedināšana."

Šodien taču mums to vajag vairāk nekā jebkad. Jūs teiksiet: "Mums ir labākie ārsti." Tā tas ir. "Mums ir labākās zāles." Pareizi. "Labākās slimnīcas." Pareizi. Un mums ir vairāk slimību. Pareizi. Tāpēc ka jums ir vairāk neticības. Pareizi. Tieši tā. Cilvēki vienkārši ne...

⁶⁶ Lūk, pievērsiet uzmanību, ka viņš sacīja... Un tā, ko tad viņi darīja nākošajā rītā? Es varu iztēloties, kā tie ebreji tur runāja: "Es dzirdēju Tā Kunga vīziju, pravietis pateica patiesību. Es to visu izrakšu." Uzduras vecam baļķim: "Kas tas ir? Desmit procenti no manas algas? Nu, bet mēs taču organizējam vakariņas, lai samaksātu mūsu sludinātājam." Rociet to baļķi ārā, dabūjiet to ārā. Jūs esat Dievam parādā desmito tiesu. Izrociet to ārā. Nometiet to malā.

Un uzreiz viņš uzduras citam baļķim. "Kas tas tāds?" – "Nu, pārāk dziļi tajā visā neiedziļinies." Izvelc to lietiņu un aizmet to. Tieši tā dēļ tu vēl esi seklumā. Tieši tā. Aizmet to prom. Jo dziļāk tu raksi, jo vairāk ūdens tu atradīsi. Vienkārši turpini rakties Dieva krātuvēs, met visu prom, līdz aizraksies un piepildīsies ar īstajiem Dzīvības ūdeņiem.

⁶⁷ Un tad, apmēram rītausmā viņi sāka kaut ko ievērot. Sāka nākt ūdens, bet viņi nezināja, no kurienes tas nāk. Ūdens tur bija bijis visu laiku, vienkārši viņi bija to aizsērējuši. Draudzē ir spēks. Es varu to pateikt jums, un es pateikšu to ikvienam kalpotājam, es varu jums parādīt, kur Dievs iedeva Draudzei spēku dziedināt slimos, izdzīt ļaunos garus, darīt visas šīs lietas. Bet jūs tagad atnāciet un parādiet man ar pirkstu Svētajos Rakstos, kur tad Jēzus pateica: "Un tā, tagad Es Draudzei to atkal atņemu."

Nu, tādā gadījumā, kas ir noticis? Kas par lietu? Jūs to esat nosprostojuši. To ir nosprostojušas jūsu pašizdomātās idejas. Es varu pateikt jums, kur Jēzus ir to apsolījis šajā pēdējā dienā, un parādīt jums, ka šīs zīmes, kuras jūs redzat...ka Svētais Gars ienāk draudzē un izlej vīzijas un visu pārējo, kā Viņš to arī dara. Bet jūs...jūs pamēģiniet to noliegt un ieraudzīsiet, kur jūs esat.

⁶⁸ Tas viss ir tāpēc, ka jūs esat pilnīgi aizsērējuši, jo jūs esat piebāzti ar baznīcu sistēmām. Tas viss ir aizsērējis. Atrociet to visu un aizmetiet to prom, un ļaujiet ūdenim brīvi plūst.

Apmēram tajā laikā, kad sāk aust diena, ak, brāli, ūdeņi sāka brīvi plūst, tecēdami no tās satriektās Klints, kura joprojām atradās tur tuksnesī. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vienīgais, kas ir jāizdara, ir jāaizvāc no ceļa visi tie vecie baļķi. Aizvāciet no ceļa visu veco neticību. Paceliet to neticību un aizmetiet to prom.

Saki: "Nu, tagad paklausieties. Jēzus to apsolīja. Un man ir vienalga, ko saka citi. Es tam ticu." Tieši tā. Paņem to baļķi un izmet to ārā. Saki: "Dievs to apsolīja. Es to redzu tieši savā acu priekšā. Es vienmēr par to smējos. Es domāju, ka tas ir nepareizi. Taču tagad es tam ticēju. Tāpēc es paņemu to veco baļķi un to izmetīšu." Un uzreiz, kā tu aizvāksi no ceļa to baļķi, sāks plūst saldie Dieva miera ūdeņi. Tie plūdīs caur tevi kā upe.

⁶⁹ Tu sacīsi: "Nu, man...man vienmēr ir bijuši jautājumi par dziedināšanu..." Es redzu, ka cilvēki par to... Dziedināšana. Kad Dievs šeit atnāk un pierāda, ka Viņš ir tieši šeit, jūsu vidū... Vai ziniet, kas tas ir? Jūs tiecaties...jūs mēģināt pielietot ticību ar orhidejas palīdzību. Ticība tika pielietota ar nezāli, ar īzapu. Īzaps ir patiešām parasta nezāle.

Jūs cenšaties izstrādāt ticību. Ticību nevar izstrādāt. Ticība ir tik parasta; tā ir tā pati ticība, ar kuru jūs dzerat ūdeni. Tā pati ticība, ar kuru jūs...jūs vadāt savu automašīnu. Saprotiet, tas ir patiešām vienkārši. Jūs... Nu, īzaps, tas aug uz zemes, ēku plaisās, it visur. Un, kad viņi pielietoja asinis ar īzapa palīdzību, viņi pielietoja ticību...

⁷⁰ Pielietojiet ticību ar patiešām...pielietojiet asinis ar patiešām parastu lietu, tādu kā nezāles ticību. Bet jūs cenšaties skatīties apkārt un sacīt: "Ja vien es spētu atrast kādu orhideju, lai pielietotu manu...ka es ticu Jēzum. Ja vien es spētu pasniegties un satvert kādu orhideju." Jums nevajag orhideju. Paņemiet nezāles, kas jums ir tieši blakus. Paņemiet to ticību, ar kuru jūs ejat mājās. Ņemiet to ticību, kas atveda jūs uz šejieni. Tieši to pašu pielietojiet šovakar un paskatieties, kas notiks. Ak, brāli! Tavā prātā nebūs nekādu šaubu. Ja patiešām asinis ir pielietotas ar tāda veida ticību, lai kas tas arī nebūtu, saki: "Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Es sviežu prom visus vecos baznīcu baļķus un visu pārējo, ārā no manas sistēmas, te un tagad. Un, Kungs Dievs, ar patiešām parastu ticību es ticu, ka Tu esi mans Glābējs, Tu esi mans Dziedinātājs." Āmen. Āmen.

Ticiet tam šādi un sajūtiert mieru kā upi. Spēcīgās strūklas no tā avota, kas nekad neizsīkst, tas avots vienkārši izlīs, kad jūs izvilksiet visus tos vecos baļķus.

⁷¹ Vienkārši turpiniet rakt, līdz jūs atdursieties pret kaut ko, kas padarīs jūs... Ja esat izdarījuši kaut ko nepareizu, piemēram: "Es...es esmu parādā tik un tik daudz naudas." Nu, ejiet un samaksājiet.

Jūs teiksiet: "Nu, es nevaru viņam samaksāt." Tādā gadījumā aizejiet un viņam to pasakiet. Tā ir pareizi. Nebēguļojiet pa krūmiem tā dēļ. Ejiet un pasakiet to viņam. Saprotat? Un pasakiet viņam, sakiet: "Es to visu izlabošu, brāli. Vienkārši iedod man nedaudz laika. Es visu nokārtošu."

"Nu, ziniet ko, es smējos par tiem cilvēkiem, kurus sauc par pentakostiem." Piecelies kājās un saki: "Man ir žēl, ka es tā darīju." Pareizi. Saki: "Kungs, Tu zini manu sirdi. Ļaudis, piedodiet man." Un jūs sajūtīsiet, kā aiziet tas vecais baļķis. Ieplūdīs vēl vairāk ūdens (ak vai!), vienkārši ielīs.

Un tad negaidot... Saki: "Es vienmēr domāju, ka tās vīzijas bija no velna. Taču tagad es redzu, ka tās ir no Dieva." Ļoti labi. Tad tas vecais baļķis aizies. Tad atkal

sāks lieties ūdeni. Tā tas ir. Vienkārši aizvāciet visu no tā grāvja. Ūdens tur ir. Vai jūs tam ticat?

Bībele saka: "Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Tāpēc Viņš joprojām ir tā satriektā Klints. Viņam joprojām ir Dzīvība, joprojām ir ūdens. Viņam ir dziedināšanas spēks. Jūs jautāsit: "Brāli Branham, vai mani Jēzus dziedinās?" Viņš to jau ir izdarījis. Vienkārši aizvāc prom no ceļa tos balķus.

⁷² Aizvāc visus atkritumus un vecus spaiņus, un cisternas... Aizvāc no ceļa visu to dražu. Visus beigtos zirgus un visu baznīciskumu, kas guļ tev ceļā, met to visu ārā. Tas... Dievs uz kaut kā tāda nekad nenonāks. Tas piesārņos ūdeni. Bet ūdens netiks piesārņots, tāpēc vāc tik prom visus savas neticības sārņus, un Dievs ielies tur ūdeni.

Ūdens tur jau ir. Vienīgais, kas tev ir jāizdara, tev ir jāaizvāc iemesls, dziedināšana jau ir paveikta. Dievs jūs jau ir dziedinājis. Jums tikai vajag aizvākt no ceļa jūsu neticību. Lūk, kāda ir šī vīzija. Es saku to Tā Kunga Vārdā, tieši tāpat kā todien sacīja Elīsa, TĀ SAKA TAS KUNGS, aizvāciet no ceļa jūsu neticību. Pavērojiet, kas notiks.

Aizvāciet no ceļa jūsu sistēmas, paskatieties, kāda atmoda aizdegsies Čikāgā. Paskatieties, kāda atmoda aizdegsies pasaulē, ja mēs aizvāksim no ceļa mūsu sistēmas. Aizvāciet no ceļa jūsu personīgās idejas un ļaujiet... Gars jau... Klints jau ir satriekta. Vienīgais, kas mums ir jāizdara – mums ir jāaizvāc viss, kas stāv ceļā, un jāļauj tam tecēt.

Vai jūs gribat redzēt, kā cilvēki tiek dziedināti? Vai jūs paši gribat būt dziedināti? Vienkārši aizvāciet prom no ceļa visas jūsu šaubas. Un pēc tam redzēsiet, kas notiks. Tas plūdīs kā upe.

⁷³ Un pēc tam, nākamajā rītā, ienaidnieks paskatījās turp. Viņš paskatījās tajā virzienā, un tur bija ūdens. Taču ienaidniekam tas izskatījās kā asinis, tāpēc ka šādi to apspīdēja saule. Un tas viņu nobiedēja. Pareizi. Un tāpēc viņa prātā uzradās muļķīga doma, un viņš uzreiz uz tās uzķērās.

Ko tad pravietis viņiem pateica? Sacīja: "Nu, Dievam tas ir sākums. Ja vien jūs novāksiet no ceļa visus balķus, Es parūpēšos par visu pārējo." Ja jūs novāksiet...novāksiet no ceļa visu neticību, Dievs parūpēsies par visu pārējo.

⁷⁴ Vai zināt, kas notika? Viņš sacīja: "Katrs vīrs lai paņem akmeni. Un Es iedošu jums to zemi. Es ļaušu jums to iemantot." Un katrs vīrs paņēma akmeni, un, kad viņš nokļuva tur, kur atradās tās vecās, formālās akas, viņam bija akmens cieta liecība. Āmen.

"Slava Dievam. Dievs iedeva man Svēto Garu. Es...es esmu kā Sīmanis. Es tagad esmu Pēteris, akmentiņš." Āmen.

Un ikviens paņēma savā rokā savu akmeni, īstu liecību par...īsteni ugunīgu liecību. Kad Jēzus nostājās Pētera priekšā, sacīja: "Tavs vārds ir Sīmanis. Bet kopš šī brīža tevi sauks par Pēteri, kas nozīmē – akmentiņš." Brāli, viņš to paņēma rokā. Viņš zināja, ka tas bija Mesija. Un, lūk, viņš devās un aizmētāja ar to (ar akmeņiem) formālās akas.

⁷⁵ Un, lūk, kas mums ir vajadzīgs šovakar – iegūt tādu pašu liecību, kas... Ak, ka Jēzus Kristus dzīvo un ka Viņš... Tas apturēs tās visas vecās, formālās liecības, kas saka: "Brīnumu laiks ir beidzies, nekā tāda nav." Tos vecos, sagrautos ūdens rezervuārus, tajos taču ir tie kāpuri, tas visu to apturēs.

Iemetiet tur to liecības akmeni. "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Ieejiet Garā, jums ir jāieiet Garā. Ja jūs aiziesiet uz dejām un tur sāks dejot, un cilvēki plaukšķinās savas plaukstas un sāks tā dejot, bet tu tur nostāsies un sacīsi... Viss tavš... Kāds gan no tevis būs dejojājs? Protams. Jā. Vai tad tu patiešām būsi tajā garā? Nē, viņi spiež aiz prieka un dejo, bļauj un auro.

⁷⁶ Lūk, kā sākas atmoda. Tā ir tad, kad tu patiešām ieej atmodas Garā, nevis caur līksmošanos vai vēl kaut ko, bet caur tik ilgu lūgšanu, līdz atmoda ielauzīsies tavā sirdī, līdz aizpeldēs prom visi baznīciskuma baļķi un visi fanātisma baļķi, un visi sistēmas baļķi, un visi neticības baļķi, un tad Dieva ūdeņi atnāks un izliesies pār tevi. Lūk, lūdzu.

Tad tava liecība...tad tu nesmēķēsi cigaretes aiz mājas, šovakar lēkādams šeit pa draudzi un sacīdams, ka tev ir Svētais Gars. Tu esi skanošs varš un šķindošs zvārgulis. Cilvēki to zina.

Kad izejat no šejienes ar tādu dzīvi, sievietes apgriez sev matus un krāso lūpas, un saka: "Es esmu no vasarsvētku draudzes." Ak, jūs nabaga nožēlojamie...

⁷⁷ Dažiem no jums, sludinātāji, draudzē ir diakoni ar četrām vai piecām dažādām sievām, saka: "Es esmu pentakosts." Ak, cilvēki pasaulē taču nav muļķi. Viņi taču saprot. Tieši tā. Ak vai!

Izejat no šejienes, liekat likmes zirgu skriešanas sacīkstēs un visu ko tādu. Un tad saucat sevi par... Un daudzi no jums pirms došanās uz lūgšanu sanāksmi paliek mājās un paklausās televīzijas programmu. Un sakāt: "Es esmu no vasarsvētku draudzes." Ha, ha! Tu tikai saucies par vasarsvētku draudzi. Tev nav Vasarsvētku dienas pārdzīvojuma. Draudze tavā sirdī ir pirmajā vietā, brāli. Tas ir viss visā, tas ir Dievs, Dievs. Tas ir viss, ko jūs redzat un zināt, tas ir Dievs.

Tā grupa, kuru sauc par vasarsvētku draudzi... Un saka: "Ak, tās ir kaut kādas blēņas. Neticiet tam." Saprotat? Taču Tā Kunga vīzija atnāk caur Tā Kunga Vārdu. Izrociet to visu. Izrociet visu to neticību, lai Dzīvības ūdeņi varētu brīvi ieplūst, un tas apturēs visus tos izteikumus: "Brīnumu laiks ir beidzies." Lai Draudze patiešām atgriežas atpakaļ.

⁷⁸ Saka: "Vasarsvētku draudzes, tur viņi tikai un vienīgi tēlo." Tu iedziļinies un roc dziļāk, līdz atdursies pret klints pamatni. Lai tev atnāk Vasarsvētku dienas pārdzīvojums, un pavēro, kas notiks, brāli. Neviens nevarēs iebakstīt tavai dzīvei ar pirkstu. Tieši tā. Tu esi godīgs un tiešs, un tu esi īsts džentelmenis. Tu esi īsts Dieva vīrs. Tu esi īsta Dieva sieviete.

Kad tu esi Svētā Gara apzīmogots, zīmogs ir uz abām papīra pusēm. Cilvēki redz tevi nākam un redz tevi ejam. Viņi zinās, kā tu izskaties, kā rīkojies, kā tu runā un...un kā biedrojies. Un tu esi kristietis. Kad tu esi apzīmogots ar Svēto Garu, tu...

Dievs ir gatavs to izdarīt, ja mēs esam gatavi ļaut Viņam to izdarīt. Vai jūs tam ticat?

⁷⁹ Un tā, ko tad darīt tālāk? "Vai nākamā lieta, sludinātāj, ir tas, ka tev ir jāatnāk un jāuzliek man rokas?" Tam ar to nav nekāda sakara. Tas, iespējams, liks...nedaudz tevi kaut kur pastums. Taču tas...tas nav tas. Lūk, kas ir jādara, brāli: jāpieņem Dieva Vārds un jāsaka: "Tā ir patiesība, un es tam ticu. Un man šeit ir veci bluķi, es tagad izmetu manu neticību, un es to ar Dievu nokārtošu. Es ticēšu." Ticiet uz jūsu glābšanu.

Lūk, es nevaru jums pateikt par jūsu glābšanu. Jums pašiem tas ir jāsaņem. Taču Kristus joprojām dzīvo un valda. Šovakar Viņš ir šeit. Vai jūs tam ticat? Kas jums ir jāizdara? – Jums ir jāieiet Garā. Un, kad jūs ieiesiet Garā, tad jūs sapratīsiet šo vīziju.

Taču kamēr vien jūs sakāt: "Nu, slava Dievam, es esmu metodists. Man nav tam visam jāpieskaņojas."

"Es esmu baptists."

"Es esmu no asamblejām."

"Es esmu no "Tikai Jēzus". Labi. Tā tik turpini. Tu nekad nesapratīsi to vīziju.

Taču atmet to visu malā un ieej vīzijā, un ieraudzīsi, ka Jēzus nāk, bet draudze šeit iet bojā, ieej vīzijā un rocies tik dziļāk, brāli. Es tev saku, tad kaut kas ar tevi notiks. Tu ieiesi atmodas Garā. Vai jūs tam ticat?

⁸⁰ Tādā gadījumā visi ieiesim Garā un ticēsim tam. Nolieksim mūsu galvas, kamēr lūgsim Viņam dāvāt mums šo vīziju.

Debesu Tēvs, mēs dzīvojam uz iznīkstošas zemes. Mēs dzīvojam iznīkstošā valstī. Mēs dzīvojam iznīkstošā pasaulē un sludinām iznīkstošiem cilvēkiem. Un es...es esmu tikai cilvēks. Un tie pārējie sludinātāji ir tikai cilvēki. Taču Tu esi neiznīcīgais Dievs.

Šovakar es lūdzu Tevi, Kungs, lai šis vēstījums, ko es pateicu un...un... Tie seši nervozie mēneši, kad es braukāju un satraucos...varbūt es neesmu pateicis to pilnīgi pareizi, Kungs. Taču, ja es...es tā izdarīju, tad lai Tavs Svētais Gars vienkārši ņem un izlīdzina no tā visas grumbas.

Dievs, tieši tā, kā Tu izdarīji to Ābrahāmam un pateici, ka viņš... Mēs zinām, ka viņam bija savi satraukumi un viņš...un viņš šaubījās, un... Taču, kad tika uzrakstīts Dievišķais apraksts par viņa dzīvi, nu, tajā bija pateikts, ka viņš nešaubījās par Dieva apsolījumiem ar neticību, bet bija stiprs, Dievam godu dodams.

⁸¹ Tāpēc, Kungs Dievs, lai visu manu grīļošanu un nepareizi izteiktos vārdus, un nepareizo izrunu, lai Svētais Gars vienkārši izlīdzina to un katrā sirdī šodien ieliek šī vēstījuma Dievišķo aprakstu, ka mēs dzīvojam...un ka joprojām ir kāds īsts Dieva kalps.

Ka joprojām ir cilvēki, kas mīl Dievu. Ka ir Dievs, kuram viņi nav vienaldzīgi. Un ka ir Glābējs, kas tika satriekts pirms diviem tūkstošiem gadu, Kurš tika ievainots

mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Viņam bija uzlikts mūsu sods mums par atpestīšanu, ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti. Tas pats Glābējs, Kas pateica: "Tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsit."

Dievs, lai tiek aizvākts katrs vecs balķis un katrs sarūsējis spainis, un viss pārējais, lai šovakar tas viss tiek aizvākts prom no ceļa. Un lai Dzīvības ūdeņi brīvi plūst.

Dievs, izgriez mani no iekšas uz āru un nomazgā mani, un padari mani tīru, Kungs. Un piepildi mani ar Tavu Garu, te un tagad. Un piepildi ar ticību tos cilvēkus, kuri ir šeit. Un, ja šeit atrodas kāds, kurš netic, tad lai viņi var ieraudzīt un noticēt, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā.

Un tad lai viņi, katrs no tiem, ieiet Garā, un mēs visi piepildāmies ar Garu, un visi šovakar tiek dziedināti un izglābti. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

⁸² Ir kāds avots, Asins pilns,

Kas no Imanuēla vēnām plūst,

Kad grēcnieks tajā gremdēts tiek,

Visi vainas traipi zūd.

Visi vainas traipi zūd.

(Pacelsim mūsu rokas, kamēr mēs...)

Visi vainas traipi...

Kad grēcnieks tajā gremdēts tiek,

Visi vainas traipi zūd.

Tagad nolieksim mūsu galvas.

⁸³ Ak, Tēvs Dievs, mēs tagad mirstam no visas mūsu neticības. Radi mūsos tagad vēlēšanos rakt. Mēs rokam, Tēvs. Izmeklē mani un pārbaudi mani, un izzini, vai manī nav kaut kādas neticības, Kungs. Ja tāda ir, tad palīdzi man aizvākt to prom no ceļa, te un tagad. Palīdzi man iztīrīt šo kanālu, lai Dieva spēks var plūst caur to.

Palīdzi tagad šiem cilvēkiem, Kungs. Es lūdzu par viņiem. Es lūdzu, lai Tu ļauj katram kanālam būt tīram. Attīri katru draudzi, kas ir šeit pārstāvēta, Kungs. Visus viņus, kuri ir no visām šīm organizācijām, attīri no visas neticības, Kungs. Attīri no tās visas šīs pasaules sistēmas, lai Svētā Gara saldā sadraudzība ienāk caur Dieva kanāliem, plūzdama šovakar cauri šejieni, atnesot svaigu atklāsmi, Dzīvības Vārdu, lai šovakar tas ienāk šeit katrā dvēselē.

⁸⁴ Un es zinu, ka Tu esi šeit, Kungs. Un viņi skatās uz mani kā uz Tavu redzētāju jeb kā uz Tavu ticīgo, kā uz tādu, kas ir kā piemērs. Un, Tēvs Dievs, es lūdzu, lai Tu palīdzi man šovakar, lai Svētajam Garam būtu brīva pieeja manā dvēselē un manā sirdī, manā dzīvē, manās acīs, manā būtnē. Ne tikai man, bet katram, kas atrodas šeit.

Lai tie, kuri netic, varētu ieraudzīt Svēto Garu darbojamies caur ticīgajiem, un pateiktu: "Ja tas ūdens no satriektās Klints var plūst caur viņiem, tad tas var plūst arī caur mani." Dāvā to, Tēvs. Es lūdzu to Jēzus Vārdā. Āmen.

Un, Tēvs, es lūdzu, lai Tu svētī manus brāļus, kas atrodas man aiz muguras, šos dārgos vīrus. Daži no viņiem sludināja Evaņģēliju, kad es vēl biju grēcīgs puika. Dievs, dāvā šovakar... Daži no šiem vīriem, kas šeit sēž, atrodas darba laukā jau ļoti sen. Viņi ir karavīri, rētās.

Sistēmas bieži ievēd cilvēkus... Taču dziļi savās sirdī, Kungs, viņi...viņi vēlas ieraudzīt Dieva kustību. Un vēl mēs redzam, ka, ja velnam nesanāk viena lieta, viņš izdara kaut ko citu. Un pēc tam viņš kaut ko samudžina un notraipa, un tas liek cilvēkiem nedaudz distancēties. Tēvs, lai katra sirds šovakar ir atvērta tam īstajam avotam.

⁸⁵ Dievs, es varu runāt. Es esmu tikai cilvēks. Es varētu...varētu izteikt jebkādu apgalvojumu, varētu to izteikt ļoti saprotami. Taču tas tik un tā nebūtu Tu. Viens vienīgs Vārds no Tevis pierādīs visu, Kungs. Tu sacīji: "Ja jūsu vidū būs kāds pravietis vai garīgs, Es, Tas Kungs, runāšu uz viņu, rādīšu viņam vīzijas, runāšu uz viņu sapņos. Un, ja viņa teiktais piepildīsies, tad klausiet viņu. Taču, ja tas nepiepildās, nebaidieties no tā cilvēka, jo Es neesmu ar viņu. Taču, ja tas piepildās, tad klausiet to."

Tēvs Dievs, es pierādīju, ka...šovakar un katru vakaru ar Svētajiem Rakstiem, ka Tu esi Kristus. Tu esi...Tu esi Dieva Dēls. Un Tu tiki satriekts, lai paņemtu prom mūsu grēkus un neticību, lai Tava paša Dzīvība varētu plūst caur mums.

Lūk, es saku šiem cilvēkiem, ka šovakar Tu sēdi pie Dieva labās rokas augstumos, tur augšā uz troņa, Augstais Priesteris, kuram mēs varam pieskarties, kad apzināties mūsu vājības [**Latviešu Bībele vēstule Ebrejiem 4:15: "...kas spēj līdzī just mūsu vājībām."**-Tulk.] Dāvā, Kungs, lai šovakar apstājas daudzas asins tecēšanas, tāpēc ka iztecēs neticība. Tāpēc ka es lūdzu to Kristus Vārdā. Āmen.

⁸⁶ Man šķiet, ka kopš pēdējās svētdienas mums nav bijis lūgšanu kartiņu, ja pareizi atceros. Mēs vairs neesam veidojuši lūgšanu rindu. Taču katru vakaru Svētais Gars virzījās cilvēku vidū. Cik daudzi zina, ka tā ir patiesība? Desmit, piecpadsmit, un tā tālāk, ik vakaru, šeit visur. Cilvēki bez lūgšanu kartiņām.

Es jūtos it kā vainīgs, ka nepieķēros tām kartiņām. Un es zinu, ka ir jau nedaudz par vēlu. Taču vakar vakarā es pateicu (atkal kavēdamies), es sacīju: "Rīt vakar mēs pacentīsimies izsniegt dažas lūgšanu kartiņas." Un Billijs, es aizsūtīju viņu šovakar un pateicu viņam: "Izniedz dažas lūgšanu kartiņas." Tāpēc viņš tās izsniedza.

Viņš pateica, ka izsniedza nr. B-1 līdz 50? Līdz 100? B1 līdz 100. Labi. Tās sākas kaut kur no šejienes. Kad mēs bijām... Toreiz sākām...toreiz sākām no nr.1, vai pareizi? Ak, jā. Mums bija divi vakari. Piedodiet. Nākošajā vakarā mēs sākām ar burtu "B"...mēs sākām no nr. 80...no nr.1 līdz 25, bet pēc tam mēs sākām no 85-100.

⁸⁷ Nu ko, tādā gadījumā šodien sāksim no vidus. Ziniet, sāksim, teiksim, no nr.25...no nr.25 līdz 50. Vai esat ar mieru?

Kam ir B-25, paceliet roku. Vai tā sieviete? Atnāciet šurp, kundze. 25, 26... Labi, kundze, nāciet šeit augšā. Tās ir it visur telpā. Lūk, kad puika dodas izsniegt tās kartiņas, viņš tās sajauc jūsu priekšā un viņš...viņš dod jums jebkuru kartiņu, lai kāda tā arī nebūtu. Un mēs tās izsaucam.

Saprotiet, neviens nezina, no kurienes tas sāksies. Un mēs vienkārši sākam te no vienas, te no citas vietas.

Un tā, kur tad ir...divdesmit pieci, vai šī? Divdesmit seši? 25, 26, kuram ir nr. 26? Labi, lūk, šeit ir 26. 27, kam ir lūgšanu kartiņa B-27? "B" kā Bostona, 27. Labi, 28, kam ir nr. 28? Es neredzu roku. Lūdzu. 29? 30? 31, kam ir nr. 31? Es gribētu, lai jūs uzgaidāt, līdz es nosaukšu jūsu numuru, lai es būtu pārliecināts.

Jo kāds ir kurls vai tamlīdzīgi, viņi saka: "Brāli Branham (viņi atsūta man vēstuli), mans...mans numurs tika nosaukts, bet es biju kurls, un neviens man nepateica, un jūs...jūs domājāt...man pateica, ka jūs domājāt, ka es biju izgājis." Un lai... "Es...es biju kropls, es pat nevarēju pacelt savu roku. Un...un neviens man nepalīdzēja piecelties." Saprotat? "Un par mani nemaz nepalūdza."

Tieši par jums tika palūgts, mani dārgie. Par jums tiek aizlūgts katru vakaru. Jēzus tieši tagad veic aizbildniecību par jums pie Majestātes labās rokas. Un Viņš vienkārši grib, lai jūs Viņam noticāt.

⁸⁸ Labi. Kur es apstājos? Divdesmit seši? Divdesmit viens... Kur...kur ir tas brālis...trīsdesmit viens. Trīsdesmit divi? Trīsdesmit divi. Labi. Trīsdesmit trīs? Trīsdesmit četri? Es neredzu. Trīsdesmit, līdz trīsdesmit četri. Lūgšanu kartiņa nr. 34. Ja jums ir kartiņa... Paskatieties apkārt. Kāds varbūt ir kurls, mēms vai nevar piecelties. Trīsdesmit četri? Es negribu nevienu izlaist. Iespējams, viņi ir uz brītiņu izgājuši. 34? 35? B-35? Labi. Labi. 34, vai trīsdesmit ceturtais atnāca? Trīsdesmit ceturtais? B-34? Trīsdesmit piektais bija šeit. Trīsdesmit seši?

Nebaidieties. Ja jūs esat grēkojuši, atzīstieties tajā, ja esat nepareizi darījuši, un tas...tas būs aplāts ar Asinīm, kad jūs šeit atnāksiet. Jūs zināt, kas notiek, kad jūs šeit iznākat, ja jums ir kāds neizsūdzēts grēks, vai pareizi? Nu, tādā gadījumā neņemiet kartiņu. Vispirms palūdzieties, tad paņemiet kartiņu. Saprotat?

Labi, tādā gadījumā sāksim lūgšanu rindu. Labi. Es nezinu... Cik daudzi jums tur ir? Viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi, astoņi. Trīs jau var liecināt. Ar to būs pietiekami. Labi.

⁸⁹ Kā ar jums tur, kuriem nav lūgšanu kartiņas? Ļaujiet paskatīties uz jūsu paceltajām rokām. Jūs, kas esat slimi un gribat, lai Dievs jūs dziedina. Jebkur šai ēkā, nav svarīgi, kur jūs atrodaties. (Ko jūs teicāt?) Trīsdesmit seši? Trīsdesmit septiņi? Trīsdesmit astoņi? Trīsdesmit deviņi? Četrdesmit? Šeit divu trūkst. No četrdesmitās līdz piecdesmitajai? Trīs. Vēl viens? (Es šeit daru kaut ko nepareizi, vai ne? Vienkārši vajadzēja sludināt un tad aicināt pie altāra.) Labi. Viss kārtībā. Tagad sāksim lūgšanu rindu, ja vēlaties.

Visi esiet godbijīgi. Lai tagad ikviens ir tik godbijīgs, cik vien iespējams. Nolieksim uz brīdi mūsu galvas. (Brāli, vai varētu lūdzu dziesmu "Tikai tici"?)

Tikai...

Šovakar bija diezgan smags vēstījums. Mēs gribam, lai tagad atnāk Gars.

Tikai tici...

⁹⁰ Un tā, kamēr viņi nāk, es gribētu pajautāt, lūk ko: ja...ja Kristus varētu pierādīt, ka Viņš atrodas šeit, kurš no jums ticēs Viņam ar visu savu sirdi, izmetīs visus baļķus no... Vai šeit atrodas kāds, kurš vēl nekad nav bijis nevienā no manām sanāksmēm? Paceliet roku. Vēl nekad nav bijis nevienā no manām sanāksmēm? (Labi, ka visi neatnāca vienā un tajā pašā vakarā. Labi, brāļi, jūs visi lūdzu lūdzieties par mani...?...rītvakar...es apgalvoju... Es neesmu... Jūs esat īsti...?...roka rokā un sirds pret sirdi. Jūs esat mani brāļi...)

[Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.] Mani brāļi, es vienkārši viņiem jautāju. Šī grupa man aiz muguras, es pateikšu, lai viņi lūdzas. Kaut kam ir jānotiek, īsts un neviltots Dieva vīrs...

Un tā, vienkārši ticiet. Nu, es domāju, ka šovakar aina sāktos... Vispirms es...es gribu pateikt jums, ļaudis. Katru vakaru bija tik daudzi...vismaz man šķiet, ka nebija neviena vakara, kad mums nebūtu vismaz astoņas vai desmit, vai piecpadsmi acīmredzamas dziedināšanas viscaur ēkā. Vai pareizi? Visi jūs, kas bijāt šeit. Saprotat?

⁹¹ Un tā, jaunatnācējiem, lūk, es neapgalvoju, ka esmu Dievišķais dziedinātājs. Es neticu, ka tāds cilvēks ir uz zemes. Es ticu, ka Dziedinātājs ir Jēzus Kristus. Un Viņš...Viņš jau ir izdarījis jums visu, ko vien Viņš varēja izdarīt. Tāpēc ka tad, kad Viņš toreiz tika satriekts, Viņš bija tā Klints. Vai jūs tam ticat?

Viņš bija tas Uguns Stabs. Šis ES ESMU. Un Viņam bija... Vienīgais, kas mums ir jāizdara: jāaizvāc no ceļa visi aizsērējumi. Vai jūs tam ticat? Nu, tādā gadījumā Viņš jau ir dziedinājis katru slimo cilvēku, kas atrodas šeit. Ikviens cilvēks jau ir dziedināts. Ikviens grēcinieks jau ir izglābts. Taču, brāļi, labāk to pieņem un...tavai dziedināšanai.

⁹² Vienkārši paskatieties šurp. Pie mums šeit nesen bija viena sieviete, viņa liecināja. Nu, viņi atnesa to sievieti tur uz draudzes ēku, pavisam nesen. Un tā sieviete bija visa, lūk, šāda. Viņa pat paiet nevarēja, audzējs. Vīriešiem bija jāatnes viņa un jāapsēdina uz pakāpieniem. Tovakar es nelūdzu par slimajiem, bet viņa saķēra mani aiz bikšu staras, tā man šķiet, kad es gāju ārā. Un viss nonāca līdz TĀ SAKA TAS KUNGS.

Un nesen šī sieviete bija šeit, pilnīgi vesela. Redzat? Un viss... Ak, vai! Mēs necenšamies...es...es to nereklamēju un neko tādu nedaru. Tāpēc ka Jēzus daudzas reizes sacīja...

Manuprāt, lūk, kas šodien ir par lietu: mēs padarām Dievišķo dziedināšanu pārāk atraktīvu. Tas nav kaut kas atraktīvs. Lūk, kāpēc es jums pateicu (un ticu no visas sirds), ka tā ir pēdējā reize, kad Čikāga to redz. Saprotat? Es tam ticu. Es ticu, ka visā pārējā valsts arī. Es braucu prom. Saprotat? Tāpēc es...es ticu un... Atcerieties...atcerieties, ko Viņš sacīja. Un pateica man to, ko es pateicu jums.

⁹³ Es nekad neesmu teicis jums Tā Kunga Vārdā kaut ko, kas nebūtu piepildījies tieši tā, kā bija pateikts. Tagad es jautāju jums, vai pareizi? Nu, tādā gadījumā ticiet man. Kristus jūs jau ir dziedinājis. Jums tas ir jāpieņem.

Taču tagad, kā būtu, ja Viņš šeit stāvētu šajā uzvalkā, kuru Viņš man iedeva, ar šo uzvalku mugurā? Nu, ja jūs pienāktu pie Viņa un sacītu: "Kungs, vai Tu mani dziedināsi?"

Viņš sacītu: "Aizvāc no ceļa tos baļķus. Es cenšos izlauzt Sev ceļu pie tevis. Taču tava neticība, lūk, kas tevi bremzē."

⁹⁴ Lūk, jums jaunatnācēji, lūk, jums Bībeles aina. Jēzus apustuļa Jāņa 4. nodaļā pienāca klāt sievietei pie akas, kuras vārds bija...pie samariešu sievietes. Mēs visi zinām to stāstu. Un kā tad Viņš darīja Sevi zināmu viņai kā Mesija? Ko Viņš izdarīja?

Viņš sacīja...sieviete sacīja viņam, sacīja... Viņš sacīja sievietei: "Atnes man padzerties." Viņš kontaktējās ar viņas garu.

Viņa sacīja: "Ūdens...aka ir dziļa, un Tev nav ar ko pasmelt." Un viņa sacīja... Tad viņi sāka runāt par reliģiju. Viņai gribējās parunāt par reliģiju. "Mēs pielūdzam šajā kalnā. Jūs sakāt, ka Jeruzālemē, tāpēc ka..." Sacīja: "Mums...mums nevajadzētu biedroties, jo Tu esi ebrejs, bet es esmu samariete."

Un Viņš sacīja: "Sieva, ej, pasauc savu vīru un nāc šurp."

Viņa atbildēja: "Man nav vīra."

Sacīja: "Pareizi tu pateici. Tev ir bijuši pieci, un arī tas, ar kuru tu dzīvo kopā tagad, nav tavs vīrs."

⁹⁵ Un tā, ko gan tajā laikā par to teica kalpotāji? Lūk, kad es saku "kalpotāji", es to neattiecinu uz šādiem kalpotājiem, šiem brāļiem, ar kuriem mēs sirdīs esam vienoti. Es ar to domāju kalpotājus, kas par to uzjautrinās un saka, ka tās visas ir blēņas. Nevis tās organizācijas, kas mani atbalsta. Viņām ir...kurās ir Dieva sistēma. Taču tie ir tie, kas to noliedz, es runāju par viņiem. Saprotat? Tā noliegšana...

Viens saka: "Tur nekā tāda nav. Tas ir no velna." Tieši tā toreiz runāja arī viņi.

Taču tā parastā sieviete prostitūta, viņa sacīja: "Ser, es redzu, ka Tu esi pravietis. Lūk, mēs zinām, mēs esam iemācīti...mēs zinām, ka tad, kad atnāks Mesija, Viņš mums to izstāstīs." Lūk, cik daudzi zina, ka tā ir patiesība? Tā tas ir.

Viņš sacīja: "Es tas esmu, kas ar tevi runā." Un viņa aizskrēja uz pilsētu un sacīja: "Nāciet..." Pateica...pateica tiem cilvēkiem, sacīja: "Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kurš man pateica, ko...ko es esmu darījusi. Vai tik tas nav pats Mesija?" Un Bībele saka, ka visa pilsēta noticēja Jēzum. Viņš to vairs neatkārtoja. Viņš to izdarīja tikai to vienu reizi. Tāpēc ka tā sieviete...tā sieviete prostitūta pateica viņiem to, ko Jēzus pateica viņai, ka viņa nepareizi dzīvoja ar vīrieti. Un visa pilsēta noticēja, ka Viņš ir Mesija. Tāpēc ka tā bija Mesijas zīme.

⁹⁶ Lūk, ja jūs domājat, ka Mesijas zīme ir teoloģija... Un...un tas ir...un tā ir lielāka zīme nekā šis... Jēzus sacīja: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsi." Jūs sakāt, ka sludināt Evaņģēliju ir "lielāki darbi". Labi, tādā gadījumā atnāciet šurp un izdariet

tos mazākos darbus.

Lūk, platforma. Lūdzu, uz priekšu. Kāpiet šeit augšā un ejiet cauri šai lūgšanu rindai, un lai Svētais Gars virzās tur sanākušajos cilvēkos, virs jums. Ļaujiet man redzēt, kā jūs darāt šos darbus un pēc tam ejiet un sludiniet Evaņģēliju. Tad jūs patiešām darāt lielākus darbus.

Jēzus nevarēja sludināt kristību ar Svēto Garu, jo Tas vēl nebija atnācis. Lūk, kas ir vēl lielāki darbi. Pavisam noteikti. Draudzei ir jāsludina kristība ar Svēto Garu. Jēzus sacīja, ka tas tuvojās, bet Draudzei tas ir, un saka: "Mums tas ir. Un tas ir priekš tevis." Saprotat? Tāpēc tas bija kaut kas vēl lielāks. Tā ir patiesība.

⁹⁷ Taču tie paši darbi, ko Viņš darīja... "Kas Man tic, darbus, ko Es daru, arī viņš darīs."

Un tā, šeit ir sieviete, kura man ir svešiniece. Vai mēs viens otru nepazīstam? (Lūk, lai sanākušie varētu saprast. Un tā, vērojiet šo kundzi.) Es jūs nepazīstu. Mēs viens otram esam sveši. Šī ir mūsu pirmā tikšanās reize. Ja tā tas ir, tad paceliet savu roku.

Un tā, šeit atkal satiekas vīrietis un sieviete. Man nav nekāda priekšstata, kas...kas ir šī sieviete vai kāpēc viņa ir šeit, vai...pilnīgi nekāda. Viņa ir pilnīga svešiniece. Nu, es varētu šeit nostāties un pateikt līdzīgi kā... Mums ir daudz psiholoģijas, kad saka: "Tas Kungs man saka, ka kādam ir problēmas ar muguru." Protams. Daudziem no viņiem tur ir muguras problēmas, problēmas ar nerviem. Protams. Ļoti daudziem. Saprotat?

Kas tas ir? No kurienes? No kurienes atbrauca? Kāds ir iemesls? Kas notiks? Tas jau ir nākošais. Saprotat? Tas ir citādāk.

⁹⁸ Ja es pasauktu šurp to sievieti, pateiktu: "Tas Kungs sūtīja mani lūgt par slimajiem. Atļaujiet man uzlikt jums savas rokas, svaidīt jūs ar eļļu. Slava Dievam. Jūs tiksiet dziedināta." Viņai ir tiesības tam ticēt. Tā tas ir. Taču viņa varētu to apšaubīt, to manu pārdzīvojumu, vai es saku viņai patiesību vai nē. Viņa varētu to apšaubīt.

Taču, kad atnāk Svētais Gars un runā caur manām lūpām, un pasaka viņai kaut ko, kas viņai ir bijis, tas uzreiz aizvāc šaubas. Saprotat? Tāpēc ka viņa zina, ka es viņu nepazīstu. Un mēs abi pacēlām mūsu rokas pretim Dievam, ka mēs nepazīstam viens otru. Lūk, kur ir Evaņģēlijs.

Nu, ja tas nav Evaņģēlijs, kāds bija Kristum, ja tas nebija... Jūs sakāt: "Brāli Branham, vai tu saki, ka tu esi Mesija?" Lūk, ja jūs tā domājat, tad tas parāda, ka jums nav garīgas atpazīšanas. Saprotat? Kā gan es varētu būt Mesija? Es esmu Viljams Branhams, caur žēlastību izglābts grēcinieks. Mesija ir Jēzus Kristus. Taču Viņa Gars ir dzīvs mūsos, Svētais Gars.

⁹⁹ Un daži no jums, kas tam netic, tam, kas liek tiem cilvēkiem raudāt un kliegt, un runāt mēlēs, tas ir tas pats Gars. Pāvils sacīja: "Ja kāds atnāk jūsu vidū, bet jūs visi runāsi mēlēs, tad viņi domās, ka jūs esat traki. Taču lai viens ir pravietis un atklāj sirds noslēpumus, un tad viņi kritīs pie zemes, sakot: "Dievs ir ar jums." Nu, redziet,

tā...tā ir Vasarsvētku dāvana, brāļi. Tas ir...tas ir vienkārši kaut kas, kas tika pielikts Draudzei.

(Kā baptisti un metodisti cīnījās ar jums, brāļi, par runāšanu mēlēs, tieši to viņi dara man par to, tāpēc...taču stāviet par patiesību. Lai Dievs jūs svētī. Lai viss ir tā, kā ir.)

¹⁰⁰ Ja jau es jūs nepazīstu, bet Dievs pateiks man, kāpēc jūs esat šeit, kaut ko, ko jūs esat izdarījusi, kaut ko, ko jums vajadzētu izdarīt, vai arī kaut ko...kādu grēku jūsu dzīvē, vai...vai arī kādas svētības tur ir, vai vēl kaut ko citu, par ko jūs zināt, vai tā ir patiesība vai nē, tad jūs zināsi, vai tas ir pareizi vai nē. Vai tādā gadījumā jūs ticēsi ar visu savu sirdi, ka tas ir...?

Tam taču ir jābūt kaut kādam garīgam spēkam, jo mēs viens otru nepazīstam. Vai jūs ticēsi, ka tas...tas ir Mesija? Nevis es, bet Viņa Gars, runādams caur mani, kā Viņš to ir apsolījis? Vai visa Draudze ticēs tam, vienprātīgi? Paceliet savas rokas. Paldies. Un tā, jūs ticat.

¹⁰¹ Šī sieviete stāv kādus trīs vai trīsarpus metrus no manis. Es skatos uz viņu, lai vienkārši ar viņu parunātu, jo pēc sludināšanas un pārējā... Tāpat kā toreiz darīja pravietis un...es neesmu pravietis. Taču kā toreiz izdarīja pravietis, viņš...viņš bija sabļāvis uz Jorāmu un pārējiem. Tāpēc viņam vienkārši vajadzēja paspēlēt un...un parunāt. Un Jēzus runājās ar to sievieti. Taču sākumā Viņam vajadzēja sakontaktēties ar viņas garu, līdz pār Viņu nonāca svaidījums.

Un tieši to es gaidu šobrīd. Lai...lai aizvāktu no ceļa Viljama Branhama balķi, manas domas, manu garu, manas zināšanas, lai kas tas arī nebūtu. Un es to visu aizvācu no ceļa, lai Viņš varētu lietot manas acis un manas lūpas, lai pagodinātos Savu ļaužu priekšā. Vienkārši, lai...vienkārši pakļauties...

Tāpat kā šī te lietīņa. Tā pati vispār nevar runāt. Tā ir mēma. Kaut kam dzīvam ir tajā jāierunā, lai tas sāktu runāt. Pats par sevi tas runāt nevar. Tāpat arī es nevarētu neko pateikt par jums. Ir vajadzīgs Tas, kuram ir mūžīgā Dzīvība, Tas, kurš pazīst jūs, lai to pateiktu. Tieši tā tas ir.

¹⁰² Vai jūs tam ticat? Jums sagādā raizes tas, ka... Ja cilvēki joprojām var dzirdēt manu balsi. Es redzu šo sievieti. Viņa ir nervoza un nomocījusies. Viņai ir problēmas ar nerviem. Lūk, tā tas ir, pilnīgi precīzi.

Es nezinu iemeslu, bet katru reizi, kad es kaut ko saku, kā vienmēr esmu sacījis, cilvēki vienmēr saka (es to sajūtu): "Viņš izsaka minējumus." Es neminu. Jūs zināt, ka es to nekādi nevarētu uzminēt.

Un tā, vai tā bija patiesība? Ja tas, kas bija pateikts, ir patiesība... Un tā, cik daudzi tic? Paldies. Un tā, ja jūs... Kā Filips, kad Viņš pateica viņam, kur tas atradās, pastāstīja par viņu. Viņš atbildēja: "Rabi, Tu esi Dieva Dēls, Israēla Ķēniņš."

Sacīja: "Tu redzēsi ko varenāku, jo tu tam noticēji." Vai pareizi?

¹⁰³ Tāds ir apsolījums. Stāviet, kur esat. Es nezinu, ko es pateicu, kas ar jums nebija kārtībā. Taču, lai kas tas arī nebūtu, jums bija tieši tā slimība. Nu, jā. Tagad es redzu. Jā. Nervozums. Tas ilgst jau kādu laiku. Tas sākās kopš menopauzes laika.

Turklāt jums ir sieviešu slimība. Tas.. Jūs tas uztrauc. Tā ir taisnība.

Tad vēl viena lieta. Jums uz sirds ir kāds, par kuru jūs lūdzaties. Tā tas ir. Nevis šeit... Acu slimība... Māte. Pareizi. Un tā, vai jūs ticat? Aizsūtiet viņai šo kabatlakatiņu, kas jums...kamēr Svētais Gars ir uz jums. Viss būs kārtībā. Ejiet mājās. Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs tevi svētī, māsa.

¹⁰⁴ Un tā, vai jūs ticat no visas sirds? Jums ir vajadzīga ticība. Vienkārši uzticieties Dievam. Tagad jūs pārliecinājāties, ka Jēzus Kristus... Lūk, nevajag...lūdzu, nestaigājiet apkārt. Es zinu, ka ir vēls. Jūs neaptverat, saprotat? Ko pateica Dieva eņģelis? – "Ja vien tu panāksi, lai cilvēki tev notic." Un tad, kad jūs...kad es saku: "Esiet mierīgi," bet jūs to nedarāt, kas tādā gadījumā notiek? Tas tiek iemests man taisni sejā, sātans saka: "Redzi, viņi tev netic."

Daži no jums tic un daži netic, bet jūs darāt pāri citiem. Reiz Jēzus izlika viņus visus ārā no mājas. Saprotiet, es cenšos būt vienlaicīgi evaņģēlists un redzētājs. Un tā nevar darīt. Vai nu es došos uz mežiem un būšu redzētājs, un atslāšu ar savu vēstījumu un atkal došos prom, vai arī nolikšu to malā, un Dievs to no manis atņems un ļaus man sludināt Evaņģēliju un būt evaņģēlistam.

¹⁰⁵ Labdien, māsa. Es jūs nepazīstu. Mēs viens otram esam svešinieki. Vai pareizi? Mēs esam svešinieki viens otram. Lai cilvēki zinātu, ka mēs viens otru nepazīstam, paceliet lūdzu savu roku, ka mēs esam svešinieki. Ja Svētais Gars atklās man, kāpēc jūs šeit stāvat, vai jūs tad ticēsiet, ka es esmu Viņa pravietis...?...

Izskatās, ka šai sievietei ir labs gars, ticīgs gars. Tieši tā. Te nu tas ir. Viņa cieš no sirds slimības. Viņai ir slikti ar sirdi. Jā. Turklāt jums ir artrīts. Jā. Jums ir problēmas ar nerviem. Jums uz sirds ir kāds, par kuru jūs lūdzaties. Ja Dievs man pateiks, kas ir šis cilvēks vai kaut ko par viņiem, vai tad jūs ticēsiet, ka es esmu Viņa pravietis? – Tas ir jūsu bērns, meita, un viņa neatrodas šeit. Viņa dzīvo tālu no šejienes. Viņa ir Kalifornijā. Un viņa cieš no nervu sabrukuma. TĀ SAKA TAS KUNGS.

Vai tagad jūs ticat no visas sirds? Tādā gadījumā ejiet un saņemiet tieši to, ko prasījāt un kam ticējāt, un tieši tā jums būs. Labi.

¹⁰⁶ Nāciet, ser, es jūs nepazīstu. Reiz mūsu Kungs... Man šķiet, ka pēdējās divas vai trīs, kas atnāca, bija...bija sievietes. Bet šis ir vīrietis. Es stāstīju, ko Jēzus izdarīja sievietei, kad Viņš satika sievieti. Tagad ļaujiet man atcerēties kādu Rakstu vietu, kur Viņš satika vīrieti. Lai sievietes un vīrieši varētu ieraudzīt, ka Viņā nav nekādas starpības.

Kad Viņš satika Pēteri... Viņš satika Sīmani Pēteri. Toreiz viņa vārds bija Sīmanis. Viņš pastāstīja tam, kas viņš bija, pastāstīja viņam par viņu. Un tā, vai jūs ticat, ka Dievs var pastāstīt man par jums un...par jums un visu ko tamlīdzīgu? Vai tas liktu jums ticēt? Vienu brītiņu. Kaut kas notiek.

Lūk, tā kundze, kura tur sēž, kreisajā pusē, ar nabas trūci. Vai jūs ticat, ka Dievs jūs dziedinās, māsa? Ja jūs ticat tam no visas sirds, tad saņemiet to, ko lūdzat.

¹⁰⁷ Tur ir divi vīri, kas visu laiku stāv kājās. Kāds ir pieskāries Augstajam

Priesterim. Tas vīrs, kurš tur pirkstu pie deguna, kas sēž tur aizmugurē: viņam ir sirds tūska, ādas vēzis. Jēzus tevi dziedināja, brāli. Tava ticība dara tevi veselu.

Kam viņš pieskārs? Viņš bija vecāks, nekā tas vīrs šeit. Es redzēju, ka viņi ir dažādi.

Un tā, ja Dievs pateiks man, kāda ir jūsu slimība, vai jūs noticēsiet, ka es esmu Viņa kalps? Pirmkārt, jums ir slimība sātā. Tas ir kaut kas līdzīgs plīsumam, trūce sātā. Tā tas ir. Vēl viena lieta, jums ir sarežģījumi ar nerviem, un tāpēc jums ir problēmas ar kuņģi. Pareizi. Vai tagad jūs ticat, jūs visi, vīrieši? Izskatījās, ka tas bija labs cilvēks.

¹⁰⁸ Veltīsim nedaudz laika šim vīrietim. Lūdzu, esiet godbijīgi un klusi. Viņam kaut kas ir uz sirds; tu gribi, lai Dievs pasaka vēl kaut ko. Pareizi. Tāpēc ka es varu atpazīt šo vēlēšanos. Ak, protams, tā ir...tā ir sieviete, sieva. Viņai bija operācija, viņai pēc tās izveidojās uztūkums. Pareizi.

Tev ir arī meita. Reiz šī meita bija slima ar tuberkulozi. Viņa saņēma Dievišķo dziedināšanu. Lūk, viņai ir nemierīgs kuņģis. Tā ir taisnība. Šovakar viņas ir šeit. Es jūtu, ka viņas ir šeit sanāksmē. Viņas izveseļosies.

Vai jūs ticat, ka Dievs var pateikt man, kas jūs esat? Vai tas jums palīdzētu? Ja jau Viņš varēja pateikt Sīmanim Pēterim, kas bija viņš... Jūs esat no Arkanzasas. Jūsu vārds ir misters Blakvels. Ejiet mājās. Jēzus Kristus ir jūsu dziedinājis. Tavas vēlmes ir apmierinātas, brāli.

¹⁰⁹ Labdien, kundze. Jūs esat etiopiete, bet es anglosaksis. Tās ir divas dažādas cilvēku rases. Manuprāt, mēs satiekamies pirmo reizi dzīvē. Ja Svētais Gars atklās man, kāda ir jūsu problēma, vai jūs ticēsiet, ka es esmu Viņa...Svētais...Svētā Gara praviets? Vienkārši ticiet. Nešaubieties. Ticiet.

Jūsu sirdī ir kāda liela vēlēšanās. Jūs patiešām meklējat kristību ar Svēto Garu. Pareizi. Tā ir varena lieta, ko meklēt. Ja Dievs zina vīrieša vārdu, tad Viņš zina arī sievietes vārdu. Vai jūs tam ticat? Ja es caur Svēto Garu pateikšu jums, kas jūs esat, vai jūs tad noticēsiet, ka jūs saņemsiet Svēto Garu, un Dievs iedos jums jūsu... Ficpatikas kundze, ejiet mājās. Jēzus Kristus iedos jums kristību.

Bībele saka, ka pēdējās dienās... Jēzus sacīja, ka tas Gars, kas atnāks pēdējās dienās, lai darītu šīs lietas, būs tas pats Gars, kas bija uz tās cilvēcīgās miesas, kas stāvēja pagriežusi Savu muguru pret telti Ābrahāma laikā. Vai pareizi?

¹¹⁰ Lūk, man aiz muguras stāv nākamais cilvēks. Tā ir sieviete. Vai jūs varat mani dzirdēt, kundze, jūs, kas esat man aiz muguras? Labi. Vai viņa pamāja ar galvu? Jūs... Es paskatīšos uz jums. Ja Tas Kungs atklās man, kas jums sagādā raizes (skatoties šajā virzienā), tad jūs zināsiet, ka tas ir tas pats Dieva eņģelis, tas pats spēks, par kuru Jēzus teica, ka tas būs šeit pēdējās dienās. Vai jūs visi tam ticēsiet?

Jums ir sieviešu slimība...sieviešu slimība. Sieviešu slimība. Ejiet mājās. Jēzus Kristus dara jūs veselu. Ticiet no visas savas sirds.

Kas būs, ja es pateikšu, ka Viņš jūs dziedina, jūs, ar to sirds slimību, kas sēžat tur uz krēsla, vai jūs tam noticēsiet? Tādā gadījumā vienkārši sāciet un turpiniet, lūk,

šādi: "Paldies Tev, Kungs." Ticiet no visas savas sirds.

¹¹¹ Lūk, jūs esat sagatavojusies tai audzēja operācijai? Bet vai jūs ticat, ka Dievs darīs jūs veselu? Labi. Vienkārši ejiet un sakiet: "Paldies Tev, Kungs Jēzu." Un...

Un tā, vai šovakar jūs gribētu aiziet uz pavariniņot, brīvi no tās senās kuņģa slimības? Vai gribētu? Ejiet un ēdiet. Ja ticat tam no visas sirds.

Vai jūs negribētu kopā ar mani doties uz Golgātu, lai veiktu asins pārļiešanu un tiktu vaļā no tā cukura diabēta? Ejiet, izdariat to.

Tā kundze, kas sēž tur aizmugurē, kurai ir diabēts, var darīt to pašu, ja vien tu tam tici, māsa. Ej, tici no visas savas sirds.

Kad es pirms brīža runāju par kuņģa slimību, arī jums tāda bija. Tāpēc vienkārši ejiet, paēdiet jūsu vakariņas. Un esiet dziedināts.

Labi. Liela, tāda spēcīga izskata sieviete, un tomēr nervu nomocīta. Tas ir visgrūtākais pasaulē. Tagad jūs esat brīva. Jēzus Kristus dara jūs veselu. Ejiet, ticiet no visas sirds.

¹¹² Jaunkundzīt, vai jūs ticat, ka tas astmatiskais stāvoklis jūs atstās un ar jums viss būs kārtībā, iesiet mājās un būsiet vesela? Vienkārši ej un saki: "Paldies Tev, Kungs!"

Kurš no jums tic ar visu savu sirdi? Ikviens no jums, ticiet no visas sirds.

Kā tad ar jums? Vai jūs ticat no visas sirds, ka jūs... Vienkārši ejiet, vienkārši turpiniet slavēt Dievu. Ticiet Viņam no visas sirds.

Kā ar jums? Vai jūs no visas sirds ticat, ka Kristus darīs jūs veselu? Vienkārši turpiniet iet, sakot: "Paldies Tev, Kungs," ticēdami tam no visas savas sirds.

Vai jūs ticat, ka arī ar jums viss ir kārtībā? Jūs nemirsiet ne no kādas sirdslēkmes. Tāpēc turpiniet iet, ticiet tam. Ja vien jūs ticēsiet tam no visas sirds un...ar jums viss būs labi. Lai Dievs jūs svētī. Jūs gribējāt, lai es jums to pasaku, tāpēc tagad tas viss ir beidzies. Ejiet, ticot no visas savas sirds.

¹¹³ Cik daudzi tic no visas savas sirds? Cik daudzi tagad ir izrakuši visu neticību un izmetuši ārā visus baznīcu baļķus, un ir gatavi pieņemt Kristu? Uzlieciet viens otram savas rokas. Šis ir jūsu lēmuma pieņemšanas brīdis. Stāviet visi mierīgi.

Viņš... [Kāda sieviete runā mēlēs, kāds vīrietis iztulko-Tulk.] Āmen. Vai saprotat, ko es jums centos pateikt? Šī kalpošana ir Elijas prototips, kurš tika paņemts augšā. Un Elīsam bija dubulta porcija, dubulta deva. Pats Jēzus, kurš atsūtīja atpakaļ Garu, sacīja: "Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic." Saprotat?

Es šaubos, vai tas vīrietis un sieviete pazīst viens otru, ļoti šaubos. Vai...vai tā sieviete, kas runāja mēlēs, vai jūs pazīstat to vīrieti, kas iztulkoja? Ja nepazīstat, tad paceliet savu roku. Ja jūs nepazīstat to vīrieti... Tas, kurš deva tulkojumu, ja jūs nepazīstat to sievieti, tad paceliet savu roku. Tur pašā aizmugurē. Tieši tā. Viņi viens otru nepazīst.

¹¹⁴ Lūk, viņi runāja tieši saskaņā ar vēstījumu un izteica to šeit kā apstiprinājumu. Ka Jēzus ir šeit un zina sirds noslēpumus. Runā caur vēl vienu šādu dāvanu, caur

vietējo dāvanu, pravietisko dāvanu, caur vietējo dāvanu, caur Savu Vārdu. Lūk, Viņš ir šeit. Ak vai! Ak vai! Slava!

Uzlieciet viens otram rokas. Nekas vairāk jums nav jādara. Pieskarieties, ja esat svaidīti. Un Svētais Gars jums to iedos.

Ak, Dievs, Jēzus Kristus Vārdā, piepildi šo ēku ar Savu Garu. Izmet ārā ikvienu baļķi. Izmet katru veco baļķi, un lai debesu Dievs piepilda ar Svēto Garu un aizdedzina šo Draudzi. Ieejiet šīs sanāksmes Garā, un ikviens no jums tiks dziedināts Jēzus Kristus Vārdā.

Lūk, tā! Aleluja! Vai jūs tam ticat? Vai jūs esat tajā Garā, kas to pieņems? Te nu tas ir. Aizvāciet visu no ceļa. Ja jūs ticat tam no visas sirds, piecelieties kājās un pieņemiet to Jēzus Vārdā. Jā, šādi. Paceliet jūsu rokas. Slava! Slava! Āmen! Slava Dievam.

Ieej Garā!

(Getting in the Spirit)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1961. gada 28. aprīlī Čikāgā, Ilinoisas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 61-0428 ilgst 1 stundu un 45 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2018. gadā.